

๑๑

๒

๒๕๑๕

๑. ๑

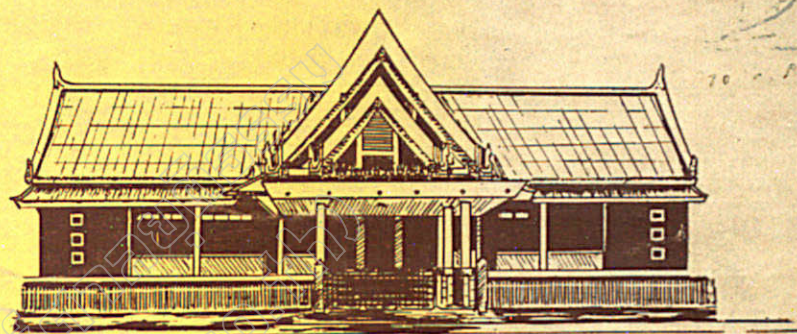

๑๑

๒

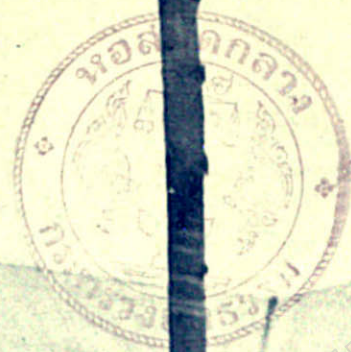
๒๕๑๕

๑. ๑

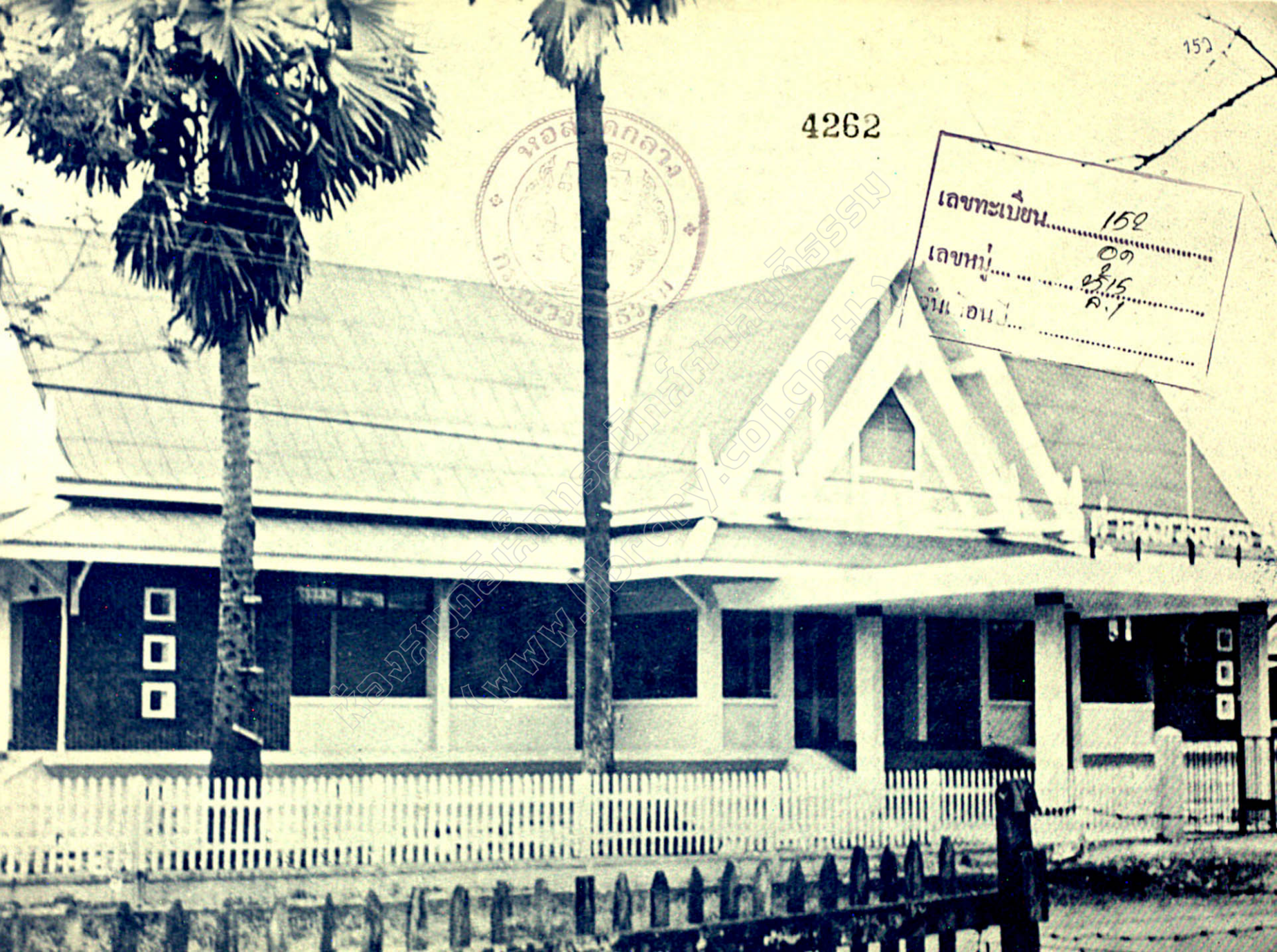

๔ พฤษภาคม ๒๕๑๕
วันทำพิธีเปิดอาคารที่ทำการ
ศาลแขวงอุดรธานี

4262

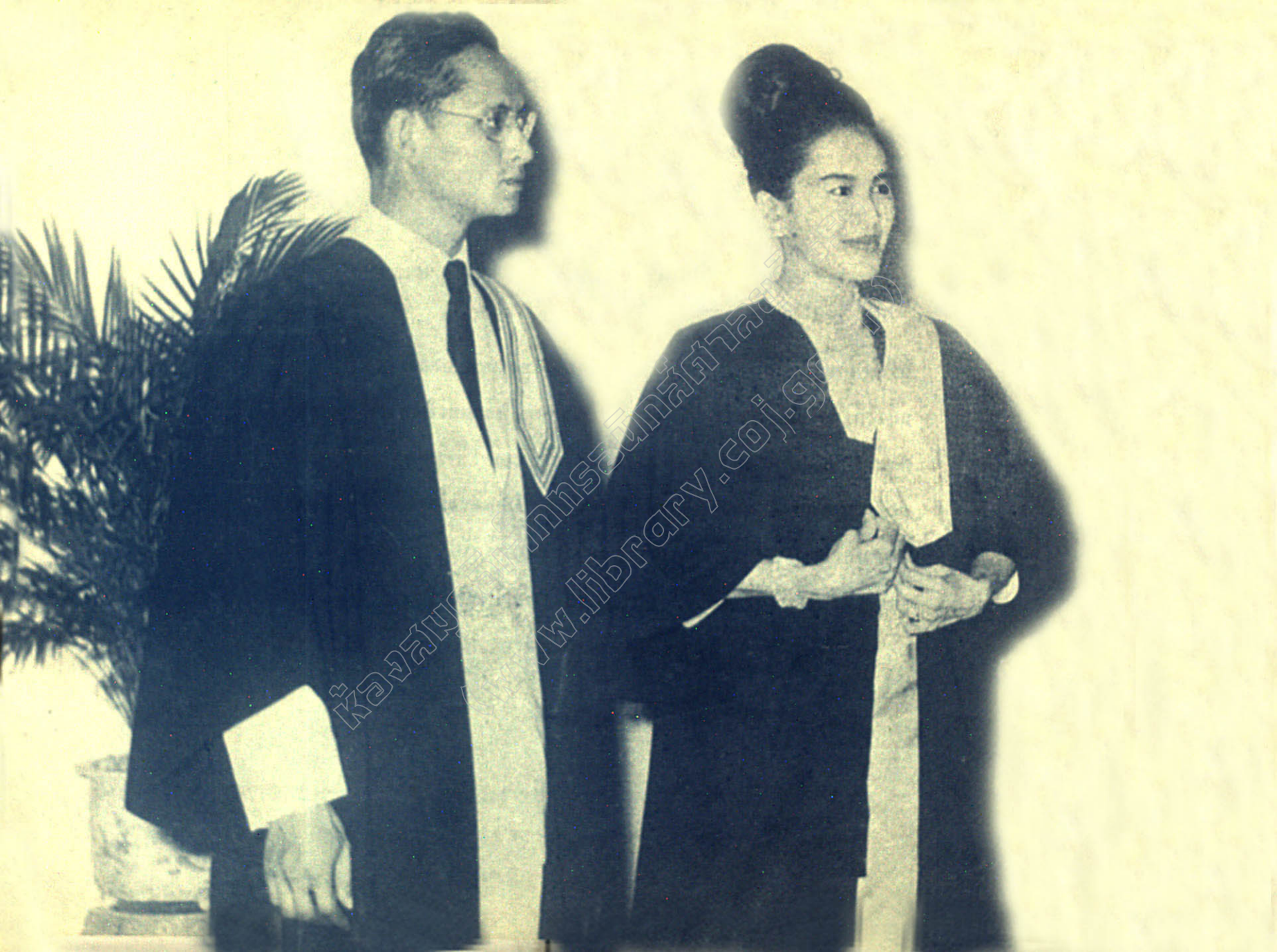

เลขทะเบียน..... 152
เลขหมู่..... ๐๑
..... ๒๕/๕
..... ๑.๑

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.co.th)

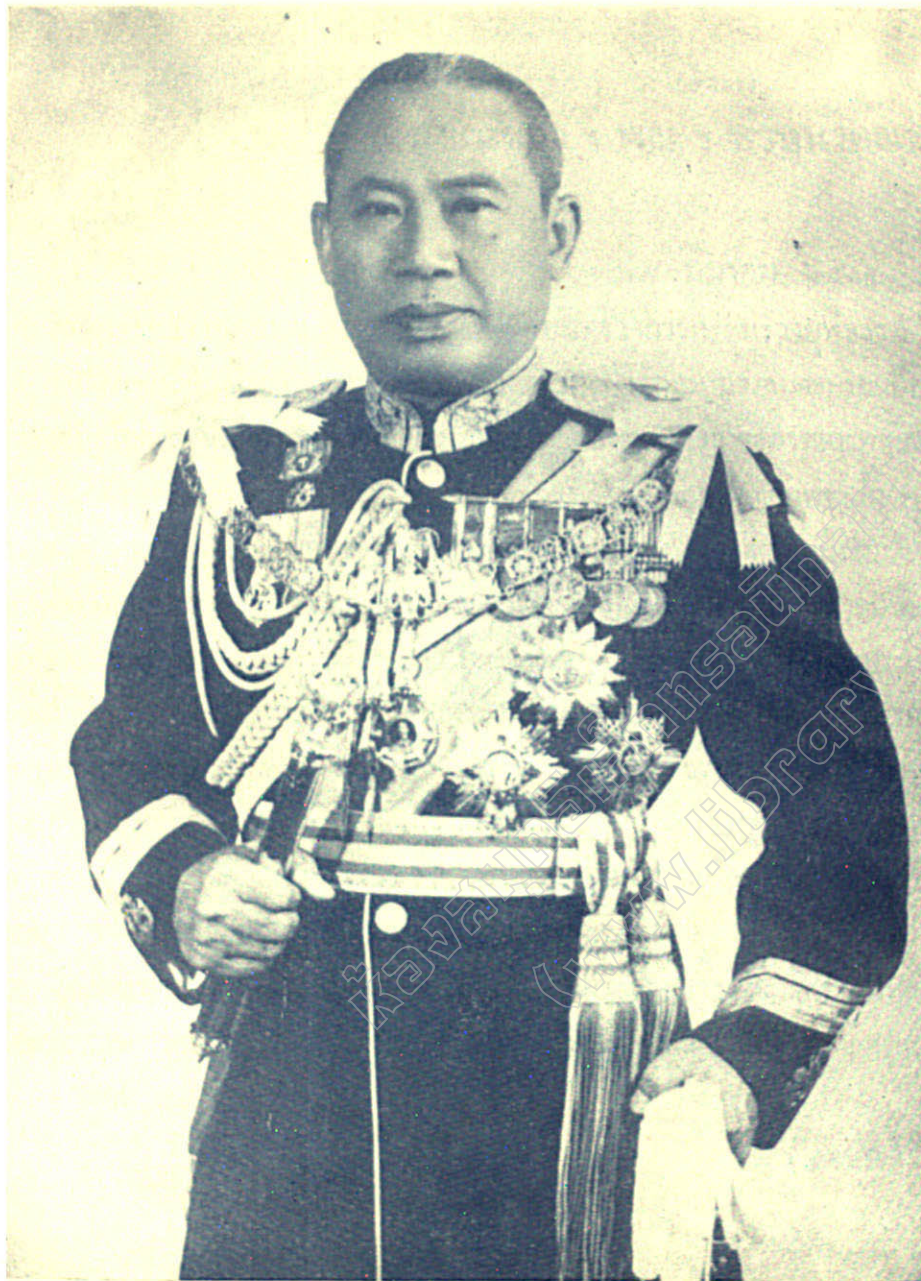
พระราชดำรัส

ใน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

“ศาลเป็นสถาบันอันสูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป
ในบรรดาประเทศประชาธิปไตยทั้งหลาย ผู้พิพากษาทุกท่านคงจะได้ระลึก
ถึงความสำคัญในหน้าที่ ที่จะให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนเป็นอย่างดียิ่งที่สุด
แล้ว และในเวลาเดียวกันก็เป็นที่ยอมรับกันว่า ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานของศาล
จะได้ช่วยกันส่งเสริมให้ผู้พิพากษาได้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดี
ตามหน้าที่ เพื่อให้ประชาชนได้มีหลักประกัน และได้รับความคุ้มครอง
ในสิทธิและเสรีภาพ โดยความยุติธรรมทั่วหน้ากัน”

(คัดจากตอนหนึ่งแห่งพระราชดำรัส เนื่องในพิธีเปิดอาคารที่ทำการศาลแพ่ง
และศาลฎีกา วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๖)

ฯพณฯ จอมพลถนอม กิตติขจร
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(สำเนา)

สาส์นของ ฯ พณ ฯ หัวหน้าคณะปฏิวัติ

กองบัญชาการคณะปฏิวัติ

๒๕ มีนาคม ๒๕๑๕

เรียนท่านปลัดกระทรวงยุติธรรมผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ในโอกาสที่วันคล้ายวันสถาปนากระทรวงยุติธรรมได้เวียนมาบรรจบครบรอบปีอีกครั้งหนึ่งในวันนี้ ข้าพเจ้าขอร่วมแสดงความยินดีและขอถือโอกาสนี้เป็นมงคลนึ่งความปรารถนาดีมายังบรรดาข้าราชการและพนักงานในกระทรวงนี้โดยทั่วถึงกัน

หน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมนั้น แม้จะกำหนดไว้ในกฎหมายแต่เพียงสั้น ๆ ว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศาลยุติธรรมเท่านั้นก็ตาม แต่ความรับผิดชอบของกระทรวงนี้ในอันที่จะยังให้ศาลยุติธรรมมีระบบงานธุรการที่ดี และมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยสนับสนุนให้ศาลยุติธรรมมีสมรรถนะ สามารถประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้เป็นอย่างดีนั้น ต้องนับว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะความยุติธรรมมีความสำคัญต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและต่อความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอันมาก คณะปฏิวัติได้เล็งเห็นความสำคัญอันนี้ จึงได้ตั้งปณิธานว่าจะพยายามหาทางสร้างเสริมสมรรถนะของขบวนการยุติธรรมทุกสาขาให้ก้าวหน้ามากที่สุด และจะรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรม ตลอดจนจะเคารพในอำนาจอิสระของศาลยุติธรรมในการพิพากษารรคดี ซึ่งความมุ่งมาดปรารถนาของคณะปฏิวัตินี้จะสัมฤทธิ์ผลมากเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของบรรดาข้าราชการและพนักงานทั้งหลายในกระทรวงยุติธรรมที่จะให้การสนับสนุนด้วย ข้าพเจ้าจึงขอให้ทุกท่านจงให้ความร่วมมือร่วมใจเพื่อจักได้ช่วยกันดำรงขบวนการยุติธรรมของประเทศเราไว้ให้คงทนและเจริญก้าวหน้าให้เป็นที่ยกย่องสรรเสริญของประชาชนตลอดไป

ในสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยและปวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้ดลบันดาลประทานพรให้กระทรวงยุติธรรมแลบรรดาข้าราชการตลอดจนพนักงานในกระทรวงนี้ จงมีแต่ความเจริญก้าวหน้าและสถิตสถาพรชั่วกาลนาน

(ลงชื่อ)

(ถนอม กิตติขจร)

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

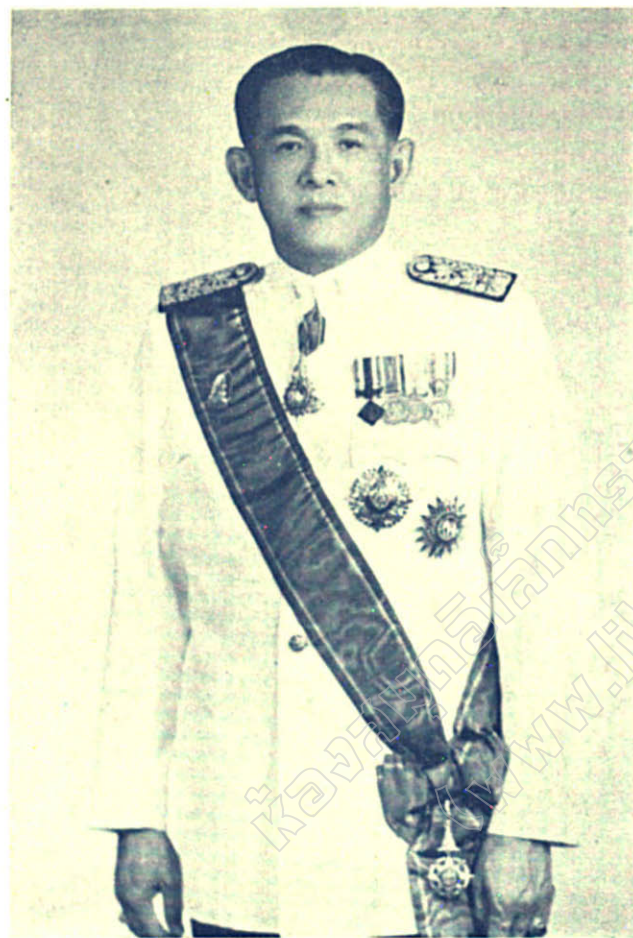
นายบัญญัติ สุชีวะ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม

คำขวัญ

กระทรวงยุติธรรมมีนโยบายประการสำคัญในอันที่จะทะนุบำรุงส่งเสริมความยุติธรรมตลอดมา และการที่จะให้ความยุติธรรมดำรงคงอยู่ได้นั้น นอกจากจะต้องให้ศาลมีอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคดี มีผู้พิพากษาที่มีความประพฤติ ความรู้และความสามารถเป็นที่เชื่อถือได้แล้ว ยังจะต้องมีอาคารที่ทำการศาลกว้างขวางสว่างร่มเย็นที่เคารพเลื่อมใสของประชาชนทั่วไป มีห้องพิจารณาเพียงพอกับจำนวนคดีที่เกิดขึ้น อันจะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีดำเนินไปโดยรวดเร็วสมประสงค์ของทางราชการอีกด้วย

ฉะนั้น เมื่ออาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานีหลังใหม่ ได้สร้างสำเร็จขึ้นอีกศาลหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก ได้โปรดบันดาลให้อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี สถิตสถาพรเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมให้แก่ปวงชนสืบไปชั่วกาลนาน

บัญชา ฤๅษี
ปลัดกระทรวงยุติธรรม

นายแถม สุรทินท์

อธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๔ (คนก่อน)

ปัจจุบันเป็นอธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๓

คำขวัญ

ผู้พิพากษาที่ดี ต้องเปรียบพร้อมด้วยคุณธรรม และพิจารณา
พิพากษาอรรถคดีด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปราศจากอคติ & ประการ
ไม่เกรงกลัวอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น

นายแถม สุทธิณัท
อธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๓

นายวิฑูรย์ เทพพิทักษ์
อธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๔

คำขวัญ

อาคารศาลแขวงหลังใหม่นี้ ทุกคนคงจะดีใจ เพราะเป็นของใหม่สวยงาม
และมันคงดีกว่าหลังเก่า

เปรียบกับความยุติธรรมที่พึงมีพึงได้ในศาลทุกวันนี้ ทุกคนคงจะภาวนา
ขอให้ เป็นความยุติธรรมอย่างเก่า ที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง สามารถให้ความร่มเย็นผาสุก
แก่ทุกคนที่มาศาล

ความยุติธรรมนั้นจึงจัดว่า เป็นของที่จะต้องมียึดคู่กับอาคาร ของศาล
มีความกว้างขวางยิ่งใหญ่ และสำคัญกว่าตัวอาคารของใหม่ใด ๆ ทั้งหลาย เพราะ
เป็นรากฐานอันสำคัญแก่ชีวิต สังคม และชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

“หน้าที่ทุกคนจะพึงให้ความสนใจห่วงแหนและรักษาไว้”

นายวิฑูร เทพพิทักษ์

อธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๔

อนุสาวรีย์

พลตรี พระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

ผู้สร้างเมืองอุดรธานี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินประกอบพิธีเปิด
ที่บริเวณทุ่งศรีเมือง เมื่อวันที่พฤหัสบดี ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

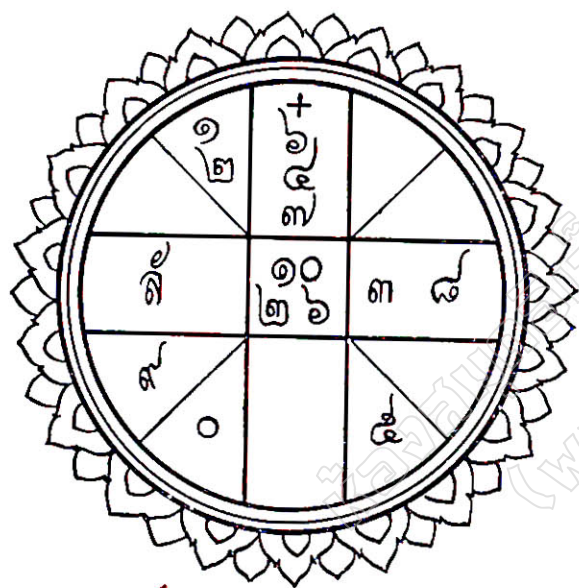
ประวัติ พลตรี พระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

พลตรี พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ได้รับพระบรมราชโองการจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้มาเป็นแม่ทัพทำการปราบศึกฮ่อในเขตหัวเมืองลาวพวนตั้งแต่ ร.ศ. ๑๑๒ และต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งข้าหลวงต่างประเทศสำเร็จราชการมณฑลฝ่ายเหนือ เสด็จในกรมพระองค์นี้ ได้ทรงจัดราชการทั้งด้านการปราบปรามข้าศึกศัตรู และการปกครองรักษาพระราชอาณาเขตด้วยพระปรีชาสามารถและอุตสาหวิริยะแรงกล้า ทรงอดทนต่อความยากกว่าลำบากมิได้มีความท้อถอย เป็นเหตุให้ราชการทั้งปวงสำเร็จเป็นประโยชน์แผ่นดินอย่างยิ่ง บรรดาอาณาราษฎรได้รับความร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วกัน และในตอนต้นได้ทรงตั้งกองบัญชาการกองทัพออยู่ที่เมืองหนองคายเป็นเวลาหลายปี และภายหลังได้มาประทับอยู่ที่บ้านหมากแข้ง และทรงริเริ่มก่อสร้างหมู่บ้านแห่งนี้ให้เกิดความเจริญจากหมู่บ้านชนบทจนเป็นเมืองอุดร และ

ต่อมาได้ยกฐานะเป็นจังหวัดและเป็นมณฑลอุดรธานี นับว่าเป็นการก่อสร้างรากฐานความเจริญวัฒนาถาวรให้แก่เมืองอุดรธานีมาจนถึงปัจจุบันนี้ และโดยความชอบอันยิ่งใหญ่ต่อบ้านเมือง ต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กลับไปรับราชการสนองพระเดชพระคุณในกรุงเทพพระมหานคร ในตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือ ตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงกลาโหม ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงวังและองคมนตรี

ด้วยพระเกียรติประวัติและพระเดชพระคุณดังกล่าวนี้ ได้ตรึงตราอยู่ในชีวิตจิตใจของบรรดาข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนชาวจังหวัดอุดรธานี ต่อเนื่องกันมาช้านาน จึงได้สร้างอนุสาวรีย์ พลตรี พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ไว้เป็นอนุสรณ์เทอดพระเกียรติ และเป็นที่เคารพสักการะสืบไป

ดวงฤกษ์ตำลแขวงยุทธหาญ

ศักราชดิถี ณ ๓๕๗ ค่ำ ปีกุน จุลศักราช ๑๓๓๓

สุริยคติกาล ตรงกับ วันอังคารที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔

ปฐมฤกษ์ เวลา ๙.๔๕ น.

สุดฤกษ์ เวลา ๑๐.๓๐ น.

เกาะ ฉดตม หวางค์ ๕ ฤทัย ดริยางค์ ๓

เสวย อาศเลษา ฤกษ์ ประกอบด้วย ส้มโผ ฤกษ์

ลัดหาสิถิตยรัาศรี กรกฏ ชาติหน้า

(ทัพหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ)

คำกล่าวรายงาน

โดย

นายแถม สุรทินท์ อธิบดีผู้พิพากษาศาล

ในพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๔

ขอประทานกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ข้าพเจ้าและข้าราชการศาลในจังหวัดอุดรธานี ตลอดจนผู้มีเกียรติที่มาร่วมงานนี้ รู้สึกเป็นเกียรติและปิติยินดีอย่างยิ่งที่ ฯพณฯ ได้กรุณาเป็นประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานีหลังใหม่ในวันนี้

ศาลแขวงอุดรธานี ได้เปิดทำการตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่ไม่มีอาคารที่ทำการของตนเอง ได้อาศัยอาคารที่ทำการศาลจังหวัดอุดรธานี ส่วนหนึ่งเป็นที่ทำการ โดยแบ่งห้องของที่ทำการศาลจังหวัดอุดรธานี ๔ ห้อง เป็นห้องพิจารณา ๒ ห้อง ห้องพักผู้พิพากษา ๑ ห้อง และห้องทำงานของฝ่ายธุรการและห้องผู้ต้องขังอีก ๑ ห้อง ทำให้อาคาร

ศาลจังหวัดอุดรธานีซึ่งคับแคบอยู่แล้ว ต้องเบียดเสียดยิ่งขึ้น กระทรวงยุติธรรมจึงได้ดำเนินการของบประมาณสร้างอาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานีขึ้นใหม่ และได้รับความกรุณาจากรัฐบาลและรัฐสภาอนุมัติเงินงบประมาณตามที่ขอไป อันเป็นผลจะทำให้ศาลแขวงอุดรธานีมีที่ทำการของตนเองดังที่ก่อสร้างอยู่บัดนี้

อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว หลังคาทรงไทย กว้าง ๙.๕๐ เมตร ยาว ๓๐.๕๐ เมตร ประกอบด้วยห้องพิจารณา ๒ ห้อง ห้องผู้พิพากษา ห้องพนักงานฝ่ายธุรการ และห้องขัง พร้อมทั้งบ้านพักผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

๑ หลัง บ้านพักผู้พิพากษา ๑ หลัง และบ้านพักเจ้าศาลอีก ๑ หลัง
บริษัท เจียกเจิม จำกัด เป็นผู้ประมูลรับเหมาก่อสร้างในราคา
๑,๑๗๔,๗๘๐ บาท และกำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๕ มีนาคม
๒๕๑๕ การก่อสร้างอาคารศาลและบ้านพักดังกล่าว ได้รับความ
ร่วมมือจากกรมโยธาเทศบาลในการออกแบบแปลนและรายการ
ก่อสร้าง ตลอดจนได้ส่งนายช่างมาควบคุมการก่อสร้างด้วย และใน
พิธีวางศิลาฤกษ์วันนั้นก็ได้รับความร่วมมือจากทางจังหวัด เทศบาล

พ่อค้า และประชาชนในจังหวัดอุดรธานีด้วยดียิ่ง จึงขอขอบคุณผู้ที่ได้
ให้ความร่วมมือช่วยเหลือดังกล่าวมา ณ โอกาสนี้ด้วย

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นมงคลฤกษ์แล้ว ข้าพเจ้าขอประทาน
กราบเรียนเชิญ ฯ พณ ฯ ได้โปรดประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารที่
ทำการศาลแขวงอุดรธานี เพื่อเป็นศิริมงคลแก่อาคารอันจะใช้เป็นที่
พิจารณาพิพากษาอรรถคดี ประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมแก่
ประชาชนสืบไป

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coi.go.th)

คำกล่าวตอบ

โดย

หลวงอำรณนคิสาตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ในพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๔

ท่านอธิบดีผู้พิพากษามาภาค ๔ และท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติและมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสมาร่วมพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานีในวันนี้

กระทรวงยุติธรรมตระหนักดีว่า อาคารที่ทำการศาลและบ้านพักผู้พิพากษาที่วราชอาณาจักร ส่วนมากมีความชำรุดทรุดโทรมและคับแคบ สมควรที่จะก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ เพื่อให้มีที่ทำการอันกว้างขวาง สว่างามสมกับเป็นสถาบันสำหรับประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรม และให้ผู้พิพากษามีบ้านพักที่เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ จึงได้วางโครงการก่อสร้างและบูรณะอาคารที่ทำการศาลและบ้านพักขึ้น และจะได้ดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงไปตามโครงการที่กำหนดไว้ตาม

กำลังเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ

ดังที่ได้ปรากฏจากรายงานของท่านอธิบดีผู้พิพากษามาภาค ๔ แล้ว ศาลแขวงอุดรธานียังไม่มีอาคารที่ทำการเป็นของตนเอง ต้องอาศัยส่วนหนึ่งของอาคารจังหวัดอุดรธานีเป็นที่ทำการ ซึ่งคับแคบไม่สะดวกแก่ผู้ที่ปฏิบัติราชการและประชาชนที่มาติดต่อ จึงสมควรที่จะสร้างอาคารที่ทำการขึ้นใหม่ให้เหมาะสมที่จะใช้เป็นที่ทำการศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมจึงได้ดำเนินการขอสร้างที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี และได้รับอนุมัติให้ทำการก่อสร้างในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๔ นี้ เมื่อสร้างเสร็จแล้ว หวังว่าอาคารหลังนี้จะเป็สถานที่ทำการอันสว่างาม เหมาะสมที่จะเป็นที่ทำการศาลยุติธรรม ขอให้

ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาล ๔ และคณะกรรมการตรวจการก่อสร้าง
ได้โปรดช่วยกันเอาใจใส่ดูแลควบคุมกิจการก่อสร้างให้สำเร็จลุล่วง
ไปด้วยดีสมความมุ่งหมายของทางราชการ

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นมงคลฤกษ์แล้ว ข้าพเจ้าจะได้ประกอบ
พิธีวางศิลาฤกษ์อาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี ขอตีฆ้องชัย

อัญเชิญคุณพระศรีวิพันนารถและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้
การก่อสร้างอาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานีครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไป
ด้วยความเรียบร้อย เพื่อใช้เป็นสถานที่ประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรม
แก่ประชาชนสืบไป

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coj.go.th)

คำสั่งกระทรวงยุติธรรม

ที่ ๕/๒๕๑๔

เรื่อง ตั้งกรรมการดำเนินงานก่อสร้างอาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี ฯ

ด้วยกระทรวงยุติธรรมได้รับงบประมาณค่าก่อสร้างอาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี ศาลจังหวัดชัยนาท และศาลจังหวัดชลบุรี ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ และได้ออกแจ้งความประกวดราคา ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ แล้ว

ฉะนั้น จึงตั้งคณะกรรมการดำเนินงานก่อสร้างอาคารที่ทำการศาลแขวงอุดรธานี ศาลจังหวัดชัยนาท และศาลจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้

ก. กรรมการรับซองใบประกวดราคา

๑. ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
๒. หัวหน้ากองกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
๓. หัวหน้ากองบังคับคดีแพ่ง
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ

ข. กรรมการเปิดซองใบประกวดราคา

๑. ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
๒. รองปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
๓. อธิบดีผู้พิพากษภาค ๑ เป็นกรรมการ
๔. อธิบดีผู้พิพากษภาค ๒ เป็นกรรมการ
๕. อธิบดีผู้พิพากษภาค ๔ เป็นกรรมการ
๖. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดชลบุรี เป็นกรรมการ
๗. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดชัยนาท เป็นกรรมการ
๘. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงอุดรธานี เป็นกรรมการ
๙. เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
๑๐. นายทองจุล สิงห์กุล นายช่างเอก กองแบบแผน
กรมโยธาเทศบาล หรือ ผู้แทน เป็นกรรมการ

๑๑. นายสุพจน์ นาคะพินธุ ผู้พิพากษา
หัวหน้าศาลประจำกระทรวง เป็นกรรมการ

๑๒. หัวหน้ากองคลัง
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ

ค. กรรมการตรวจการก่อสร้าง

ศาลแขวงอุดรธานี

๑. อธิบดีผู้พิพากษามาตร ๔ เป็นกรรมการ

๒. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงอุดรธานี เป็นกรรมการ

๓. ผู้พิพากษาศาลแขวงอุดรธานี เป็นกรรมการ

๔. นายทองจุล สิงห์กุล นายช่างเอก กองแบบแผน
กรมโยธาเทศบาล หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

๕. นายสุพจน์ นาคะพินธุ
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง เป็นกรรมการ

๖. ๓ ๖

ตั้ง ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) จำรูญ เนติศาสตร์

(หลวงจรูญเนติศาสตร์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากการถ่ายโลหิต

โดย

แพทย์หญิง จุฬาทิพ เปรมโยธิน

แพทย์เอกหัวหน้าแผนกอายุรกรรมและธนาคารเลือด

โรงพยาบาลหญิง

ความรู้เรื่องการถ่ายโลหิตได้เริ่มเมื่อ ๓๐๐ ปีก่อน เมื่อครั้ง
ศตวรรษที่ ๑๖ ได้มีผู้ทดลองให้เลือดผู้ป่วยโดยนำเลือดแกะมาให้กับ
ก่อน ต่อมาก็ดึงนำเลือดคนมาให้กับคนด้วยกัน ความพยายาม
ครั้งนั้นล้มเหลวเพราะผู้รับเลือดถึงแก่ความตาย จนต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๔๓
Landsteiner ได้นำนำเลือดและเลือดของตนเองผสมกับเลือด และ
นำเลือดของผู้ร่วมงาน ปรากฏว่า บางอันเมื่อผสมกันแล้วเกิดการ
จับกลุ่ม บางอันไม่มีการจับกลุ่ม จากผลที่ได้จึงแบ่งหมู่เลือดออกได้
เป็น ๓ หมู่ คือ A, B, O ต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๔๕ De. Castello และ
Sturli ได้พบหมู่ที่ ๔ คือ AB เมื่อยังไม่ทราบเรื่องยากันแข็งตัวของเลือด
(anti coagulant) ภายถ่ายเลือดในตอนนั้น มีความยุ่งยากมาก
ต้องเอาผู้ให้เลือดและผู้รับเลือดมานอนเคียงคู่กันแล้ว ใช้เครื่องมือต่อ
หลอดเลือดของคนทั้งสองให้ติดต่อกัน การถ่ายเลือดวิธีนี้เรียกว่า

Direct Transfusion ด้วยเหตุนี้การถ่ายเลือดจึงไม่แพร่หลาย ๑๕ ปี
ต่อมา Lewisohn จึงค้นพบยากันเลือดแข็ง คือ Sodium citrate
จึงสะดวกในการเจาะเลือดจากผู้ให้เอามาเก็บไว้ใช้เมื่อยามต้องการได้
และยังได้ทดลองค้นคว้าหาสูตรนำยาที่นอกจากกันเลือดแข็งตัวแล้ว
ยังสามารถเก็บเลือดนั้นให้มีคุณสมบัติคล้ายกับเมื่ออยู่ในร่างกายมนุษย์
และยังมีชีวิตอยู่ได้นานนอกร่างกายได้ถึง ๒๑ วัน การให้เลือดโดย
วิธีนี้เรียกว่า Indirect Transfusion ดังนั้นการถ่ายเลือดก็ทำได้
สะดวกและง่ายกว่าแต่ก่อน

เมื่อมีการถ่ายเลือดบ่อย ๆ ครั้งเข้า ทำให้เกิดมีอาการต่างๆ
หลังจากการให้เลือด ซึ่งเราเรียกว่าปฏิกิริยาที่เกิดหลังการถ่ายโลหิต
(Blood Transfusion Reaction) เช่น

- มีการหาหมู่เลือดเข้ากันได้ยาก แม้ว่าจะเป็นหมู่ ABO เดียวกัน คือ หมู่ A ด้วยกัน หรือหมู่ O ด้วยกัน ก็เข้ากันไม่ได้ (matching)
- มีอาการตัวเหลือง หลังการถ่ายเลือดที่เรียกว่า Hemolysis และยังพบในเด็กเกิดใหม่ บางรายที่บิดามารดา มีหมู่ไม่เหมือนกันอีกด้วย
- มีอาการคัน ไข้สูง หลังการถ่ายเลือด

ด้วยเหตุนี้จึงมีการศึกษาเรื่องเลือดอย่างกว้างขวาง ได้พบหมู่เลือด Rh factor และอื่น ๆ อีก จนกระทั่งปัจจุบันพบหมู่เลือดได้ ๖๐ กว่าชนิด วิธีการตรวจเลือดก่อนการถ่ายโลหิตก็ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมคือแทนที่จะเอาเลือดผู้ให้และผู้รับมาผสมกันดูว่าเข้ากันได้หรือไม่เท่านั้น ยังมีการตรวจหา antibody (ซึ่งเป็นสารอย่างหนึ่งที่มียอยู่ในน้ำเหลือง ซึ่งเกิดจากการกระตุ้นโดย antigen ซึ่งเป็นสารที่มีอยู่ในเม็ดโลหิตแดง) เราตรวจดูว่ามี antibody นี้ทั้งในน้ำเหลืองของผู้ให้และผู้รับหรือไม่ แม้ว่าจะเป็นหมู่ A หรือหมู่ O ที่เหมือนกัน ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบจากความรู้เดิมว่าผู้บริจาคโลหิตหมู่ O สามารถให้กับหมู่เลือด A, B, AB ได้ หรือผู้รับหมู่ AB สามารถรับเลือดจากหมู่ A, B, O ได้ ดังนั้น ข้อหลักเลียงอันสำคัญที่จะเกิดจากการถ่ายโลหิต คือ

อันแรก ต้องให้หมู่เลือดเดียวกัน แม้แต่หมู่เลือดเดียวกัน เราก็ไม่สามารถจะหาให้เหมือนกันได้ถึง ๖๐ ชนิด จะพบได้แต่ในลูกแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันเท่านั้น

เราพบปัญหานี้อยู่บ่อย ๆ ในบางแห่ง การถ่ายเลือดให้คนไข้ที่เป็นหมู่เดียวกัน ไข้ ๆ กันโดยไม่มีการตรวจโดยละเอียดดังกล่าวแล้ว ในที่สุดเกิดอาการตัวเหลือง หรือไข้ขึ้น หลังจากการถ่ายเลือดไปเพียง ๑๐ - ๒๐ ซี. ซี. เท่านั้น ไม่สามารถจะให้ต่อไปจนหมดขวดได้

อันที่สอง คือควรถ่ายโลหิตเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ มิใช่มาบอกว่าแพทย์ตรวจว่าเป็นโลหิตจาง สั่งให้มาถ่ายเลือดในโรงพยาบาล การเป็นโลหิตจางต้องหาสาเหตุ บางสาเหตุ เช่นโลหิตจางจากการขาดธาตุเหล็ก ก็กินยาประกอบด้วยธาตุเหล็ก อาการโลหิตจางก็หายไป หรือโลหิตจางเนื่องด้วยมีพยาธิปากขอในลำไส้มากมาย ก็ต้องถ่ายเอาพยาธิออกเป็นต้น

ดังนั้น การถ่ายโลหิตต้องดูความจำเป็น และต้องให้ตามหลักวิชา คือ บางรายต้องการเฉพาะเม็ดโลหิตแดง บางรายต้องการเฉพาะเม็ดโลหิตขาวหรือเกล็ดเลือด หรือต้องการช่วยให้เลือดหยุด เพราะต้องการส่วนประกอบในการแข็งตัวของเลือดที่มีอยู่ในน้ำเหลือง

(plasma) ก็ให้แต่น้ำเหลืองอย่างเดียว ซึ่งมีเก็บไว้ในธนาคาร เลือด มีคุณสมบัติเหมือนเดิมหรือเกือบเท่าเดิม

อันที่สาม คือ การติดเชื้อจากการถ่ายโลหิต จากสถิติ โรงพยาบาลหญิงและเด็ก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๒๕๑๕

เลือดที่ได้มาจากญาติเดือนละประมาณ	๘๐ ราย
เลือดที่ได้มาจากสภากาชาดเดือนละประมาณ	๒๐๐ "
เลือดที่ได้มาจากการซื้อเดือนละประมาณ	๓๐๐ "

จำนวนเลือดทั้งหมดประมาณเดือนละ ๖๐๐ units (ขวดละ ๕๐๐ ซี.ซี.) จึงจะพอใช้ จะเห็นว่าเลือดที่ได้จากญาติหรือผู้ต้องการ ขายโลหิต มักไม่ได้ประวัติการเจ็บป่วยที่แน่นอน เพราะไม่บอกความจริง ถ้าบอกความจริง เช่น เคยเป็นไข้จับสั่น เป็นโรคตับอักเสบ (Infectious hepatitis) ก็จะไม่ขายโลหิตหรือจะถ่ายโลหิตใช้คืนให้แก่ญาติได้ โดยยาก

นอกจากนั้นเลือดจากผู้ต้องการขาย ซึ่งยากจนได้อาหารไม่มี คุณภาพดี หรืออาจจะติดเชื้อเสพยาเสพติด หรือมีความจำเป็นต้องมาขาย เลือด เช่น ออกจากเรือนจำ ไม่มีเงินค่ารถกลับบ้าน เป็นต้น แม้ว่า ทางโรงพยาบาลจะมีวิธีการคัดเลือกให้ได้เลือดคุณภาพดีที่สุด เช่น มีการตรวจสีของเลือด (Haemoglobin) การเจาะเลือดตรวจดูเชื้อ

มาเดเวีย, ตรวจดูสภาพของตับ (SGOT, SGPT) หรือการตรวจหา Australian antigen/antibody การตรวจดูซิฟิลิส W&K หรือ VDRL บางครั้งก็ไม่สามารถป้องกันได้ เพราะต้องถ่ายเลือดให้ในรายวิเว่วน (Emergency case) ทั้ง ๆ ที่ผลการตรวจยังไม่เสร็จ

ในประเทศอังกฤษนั้น ทุกคนขึ้นทะเบียนต่อศูนย์บริการโลหิต แห่งชาติ ทุกคนทราบหมู่เลือดของตนเอง และยินดีมาบริจาคเลือด เมื่อศูนย์มีจดหมายนัดหมายให้มาเจาะเมื่อถึงกำหนดเวลา แม้แต่ ผู้พิการก็มาบริจาคโลหิต สถิติการบริจาคแต่ละคน ๖๐ - ๗๐ ครั้ง ไม่มีการซื้อ ขายโลหิต เมื่อถึงคราวที่ตัวเองได้รับอุบัติเหตุ หรือต้อง ทำการผ่าตัดในโรคบางชนิด ก็ได้รับการถ่ายโลหิตตามความจำเป็น

อันที่สี่ บัญชีงานขึ้นอยู่กับความระมัดระวังของแพทย์ผู้รักษา เป็นส่วนใหญ่ เช่น การถ่ายโลหิตมากเกินไปเกินความต้องการของร่างกาย คนไข้ ทำให้หัวใจวายได้

- มีฟองอากาศเข้าสู่ร่างกายของคนไข้ หรือเกิดหลอดเลือด-ดำอักเสบ เนื่องจากการถ่ายโลหิตบ่อยครั้ง
- ในการผ่าตัดใหญ่ เช่น ผ่าตัดหัวใจ ต้องใช้เลือดจำนวนมาก มาก ๆ จะเกิดโลหิตไหลไม่หยุด ซึ่งเกิดจากยากันเลือดแข็ง ฯลฯ อื่น ๆ อีก

ดังนั้น การถ่ายโลหิตแม้ว่าจะให้ประโยชน์ สามารถช่วยชีวิต
ของคนไข้ได้มากก็จริงอยู่ ก็อาจเป็นโทษได้เช่นเดียวกัน ถ้าขาดความ
ระมัดระวัง ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ ในการเก็บโลหิตและในการตรวจ
โลหิต ข้าเจ้าใจจะได้เห็น ผู้ที่มีการกีดกัน อยู่ดี มีสุขภาพสมบูรณ์
ละเอียดซึ่งความเห็นแก่ตัวได้บริจาคโลหิตให้มากขึ้น แม้มีไข้เพื่อส่วน
รวม กับบริจาคให้ภรรยาและหมู่ญาติพี่น้องก็ยังดีกว่าจะไข้เงินซื้อโลหิต
หรืออาจช่วยกันหาเงินซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการเก็บโลหิต ในการ
ตรวจทางห้องทดลอง ซึ่งยังขาดอีกมาก ในโรงพยาบาลส่วนภูมิภาค
ซึ่งจะรอคอยงบประมาณแผ่นดิน คงจะอีกนานที่ประชาชนผู้อยู่ห่างไกล

ผู้ที่มีความทุกข์ยาก ลำบากเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้จะได้รับ เมื่อท่าน
ได้อ่านบทความอันนี้แล้ว ขอได้โปรดอธิบายให้ญาติ พี่น้อง เพื่อน
หรือผู้อยู่ในความปกครองของท่านได้เข้าใจว่า การที่จะให้หายจาก
โรคโลหิตจางนั้น มิใช่จะช่วยให้จากการถ่ายโลหิตแต่เพียงอย่างเดียว
หากมีอาการต่าง ๆ ที่สงสัยจะเป็นโรคเกี่ยวกับโลหิต โปรดไปปรึกษา
แพทย์ และรับการตรวจโดยละเอียดดีกว่าที่จะซื้อยากินเองตามร้าน
ขายยาหรือตามที่โฆษณา เพื่อที่จะได้มีโอกาสได้รับการรักษาให้หาย
ขาดในระยะเริ่มแรก

คำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับ

พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

รวบรวมโดย นายสุนทร จันทรศักดิ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงอุดรธานี

มาตรา ๔

ฎีกาที่ ๒๐๒/๒๕๐๕ คำฟ้องต่อศาลแขวง แม้จะฟ้องด้วยวาจา โจทก์ก็ต้องแจ้งต่อศาลเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งจำเลยกระทำความผิดสมควรเท่าที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ดี ตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาตรา ๑๙ ทั้งตามมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญามาใช้ด้วย ฉะนั้น คำฟ้องที่กล่าวเป็นหนังสือยื่นต่อศาลแขวง จึงต้องกล่าวระบุให้ปรากฏสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ตามที่มีบทบังคับอยู่ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ความผิดอันเกิดจากการใช้เชือกนั้น เมื่อได้ระบุเลขที่ของเชือก และชื่อธนาคารที่จำเลยส่งจ่ายอันเป็นมูลความผิดมาในฟ้องแล้ว แม้จะไม่ได้ระบุสถานที่ตั้งของธนาคารก็ตาม แต่โจทก์ก็ได้ระบุภูมิสำเนา

ของผู้ส่งจ่าย คือจำเลยไว้ จึงพอถือได้ว่า ฟ้องโจทก์ได้ระบุสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว

ฎีกาที่ ๒๗๗๓/๒๕๐๕ (บรรยายฟ้อง ยกยอก เคลือบคลุม) บรรยายฟ้องว่า วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒ เวลากลางวัน โจทก์มอบเงินให้จำเลยไปซื้อกระบือ โดยจำเลยรับรองว่าจะนำกระบือมาให้ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๐๓ แต่ก็ไม่ได้นำมา ต่อมาวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๓ โจทก์จึงทราบว่าจำเลยยกยอกเงิน ไม่สมบุญตามกฎหมาย

(ศาลฎีกาว่า ถึงแม้โจทก์สามารถจะทราบได้ว่าจำเลยมีเจตนาทุจริตยกยอกเงินของโจทก์ไปในวันเวลาใด ก็ขอที่จะระบุวันเวลาที่จำเลยกระทำความผิดมาในฟ้องอย่างกว้างๆ ว่า “ระหว่างวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒” (คือวันที่โจทก์ได้มอบเงินให้จำเลยไป)

ถึงวันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๐๓ (คือ วันที่จำเลยจะนำกระบือมาให้โจทก์) หรือ ระหว่างวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๓ (คือ วันที่โจทก์ทราบว่าจำเลยยกยอกเงิน) วัน

เวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยได้มีเจตนาทวงวิทยยกยอกเงินที่โจทก์มอบให้ไปซื้อกระบือไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวเสียดังนี้ ก็ได้)

ฎีกาที่ ๓๒๕๐/๒๕๐๘ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยชักรยนต์ประจำทางโดยประมาณฝ่าฝืนพระราชบัญญัติจราจร เป็นเหตุให้ชนกับรถยนต์อีกคันหนึ่ง มีคนบาดเจ็บและบาดเจ็บสาหัสหลายคนศาลแขวง

ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฝ่าฝืนพระราชบัญญัติจราจร และให้ชดเชยในข้อหาฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้คนบาดเจ็บและบาดเจ็บสาหัส โจทก์อุทธรณ์ในข้อกฎหมายว่าจำเลยมีความผิดฐานขับรถโดยประมาทด้วย ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานทำให้คนบาดเจ็บสาหัสโดยประมาทด้วย เช่นนี้ จำเลยฎีกาได้ ไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๐ เพราะในข้อหาฐานทำให้คนบาดเจ็บและบาดเจ็บสาหัสโดยประมาทนั้น ศาลอุทธรณ์พิพากษาลบคำพิพากษาของศาลชั้นต้นอย่างตรงกันข้าม แม้โดยใจหาจะเรียกว่าพิพากษาแก้ก็ตาม

จำเลยขับรถผ่านสี่แยกด้วยความเร็วเกินกว่า ๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง รถอีกคันหนึ่งขับช้าเข้าไปในสี่แยกโดยฝ่าฝืนเครื่องหมาย

หยุด การที่จำเลยขับรถผ่านสี่แยกด้วยความเร็วเกินกำหนด และไม่ระลือให้ช้าลงบ้าง เป็นเหตุให้รถชนกันดังนี้ ย่อมได้ชื่อว่า จำเลยกระทำการโดยประมาท

ฎีกาที่ ๓๐๓๘-๓๐๔๐/๒๕๐๔ อธิบดีกรมอัยการมีอำนาจรับรองฎีกาของเอกชนที่ฟ้องคดีอาญาได้รวมประมวลวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๑ (ผู้ว่าคดีศาลแขวงลำปาง และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โจทก์ นายมงคล นายเสรี จำเลย)

มาตรา ๕

ฎีกาที่ ๓๐๓๐/๒๕๐๓ ศาลแขวงได้ส่งมอบฟ้องแล้ว สั่งว่าคดีมีมูลฐานวิ่งวาทพิพัย (ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลอาญา) อัยการได้รับสำนวนจากศาลแขวงแล้ว พิจารณาสั่งไม่ฟ้องข้อหาวิ่งวาทพิพัย คงส่งฟ้องข้อหาฐานลักทรัพย์ (ซึ่งเป็นคดีอยู่ในอำนาจศาลแขวง) เช่นนี้ เมื่ออัยการฟ้องข้อหาฐานลักทรัพย์ต่อศาลอาญา ศาลอาญาคำต้องรับคดีไว้พิจารณาต่อไป

ฎีกาที่ ๓๐๗๗/๒๕๐๔ พนักงานอัยการมีอำนาจเข้าเป็นทนายแก่ต่างนายกเทศมนตรีซึ่งถูกฟ้องเป็นจำเลยในเรื่องการที่ได้กระทำไปตามหน้าที่ได้ แม้จะเป็นการแก้ต่างจำเลยชั้นได้ส่งมอบฟ้องของศาลแขวง ทั้งนี้ เพราะกฎหมายมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ผู้ว่าคดีให้เป็นทนายแก้ต่างจำเลย ดังนี้ พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ

พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๓๓(๓) ซึ่งบัญญัติให้พนักงานอัยการเข้าเป็น
ทนายแก้ต่างให้จำเลยในกรณีนี้ได้

ฎีกาที่ ๘๗/๒๕๐๖ ผู้รับฝากมีอำนาจเอาเงินที่รับฝากไปใช้
จ่ายได้ และมีหน้าที่ต้องคืนเงินแก่ผู้ฝากให้ครบจำนวน ฉะนั้น การที่
ผู้รับฝากจ่ายเงินให้จำเลยไปเพราะถูกจำเลยหลอกลวงต้องถือว่า ผู้รับ
ฝากเป็นผู้เสียหาย ส่วนผู้ฝากไม่ใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจร้องทุกข์
เมื่อปรากฏว่าผู้รับฝากไม่ได้ร้องทุกข์ ผู้ว่าคดีย่อมไม่มีอำนาจฟ้องใน
ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๓

มาตรา ๗

ฎีกาที่ ๕๔๔/๒๕๐๓ คำสั่งของศาลแขวงที่ให้คดีมีมูลยอม
เด็ดขาด แม้จำเลยจะอุทธรณ์ในข้อกฎหมายว่า ผู้ว่าคดีฟ้องคดีพัน
ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
แขวงจึงไม่มีอำนาจฟ้อง ก็หาอุทธรณ์ได้ไม่

ฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๐๓ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง
พระนครใต้พิพากษานั้น กรณีที่พนักงานสอบสวนและผู้ว่าคดีเห็นควร
สั่งฟ้องต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๘
อันอยู่ในบังคับของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ อย่างหนึ่ง ส่วน

กรณีที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ว่าคดีสั่งไม่ฟ้อง ต้องปฏิบัติตามความ
ในมาตรา ๑๐ หรือ ๑๑ (ซึ่งความในมาตรา ๘ มิได้ครอบคลุมมา

บังคับถึงด้วย อีกอย่างหนึ่ง)

กรณีที่พนักงานสอบสวนมีคำสั่งไม่ฟ้อง แล้วจำเลยมีประกัน
ตัวไปนั้น ก็ย่อมไม่ต้องขอคัดฟ้องต่อไป เมื่อพนักงานอัยการซึ่งอธิบดี
กรมอัยการมอบหมายให้อำนาจไว้สั่งฟ้อง กรณีต้องบังคับตามมาตรา
๑๐ และ ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ หากตกอยู่ใน
บังคับแห่งมาตรา ๘ และ ๘ ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องโดยไม่ต้อง
ขอรับอนุญาตจากอธิบดีกรมอัยการ

ฎีกาที่ ๓๓๓/๒๕๐๖ จำเลยหลบหนีไปจากสถานที่ควบคุม
ในระหว่างที่ถูกคุมขังระหว่างสอบสวนในข้อหากระทำการอันเป็นคอม-
มิวนิสต์ ต่อมาจำเลยถูกจับในคดีหลบหนีจากสถานที่ควบคุมดังกล่าว
แต่พนักงานสอบสวนมิได้ส่งตัวจำเลยไปฟ้อง หรือ ขอคัดฟ้องภายใน

กำหนด ๗๒ ชั่วโมงนับแต่จำเลยถูกจับ และผู้ว่าคดีเพิ่งฟ้องจำเลย
ต่อศาลแขวงในคดีหลบหนีฯ นี้แล้ว ๓ เดือนเศษ แต่เมื่อได้ความว่า
อธิบดีกรมอัยการได้อนุญาตให้โจทก์ฟ้องคดีหลบหนีฯ นี้แล้ว โจทก์
ก็มีอำนาจฟ้องได้ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ
อธิบดีกรมอัยการอนุญาตตามมาตรา ๘ นี้ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ

ฎีกาที่ ๑๖๖๘/๒๕๐๖ เจ้าพนักงานจับจำเลยฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ แล้วในระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตัวในฐานะเป็นบุคคลอันธพาลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑ โดยถูกกำหนดให้ควบคุมตัว ๓๐ วัน ต่อมาจำเลยถูกนำตัวฟ้องศาลแขวงในข้อหาดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่หลังจากที่จำเลยถูกควบคุมตัวในฐานะเป็นบุคคลอันธพาลมาแล้วยังไม่เกิน ๓๐ วัน การควบคุมตัวจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการควบคุมตัวในฐานะเป็นบุคคลอันธพาลตามคำสั่งคณะปฏิวัติฯ หาใช่จำเลยถูกควบคุมตัวในคดีความผิดฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ไม่เป็นคนละเรื่องกับการควบคุมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ

๕ การขอฝากขังคดี การขออนุญาตฟ้องจากอธิบดีกรมอัยการก็ที่ย่อมไม่อาจจะเกิดขึ้น โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยได้

ฎีกาที่ ๑๔๔๓/๒๕๐๘ คดีอาญาเมื่อสืบพยานโจทก์จำเลยเสร็จแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมีอำนาจโดยพลการเรียกจำนวนคดีอื่นมาประกอบการพิจารณาได้ เป็นการสืบพยานเพิ่มเติม

ศาลสั่งให้ผู้ว่าคดีโจทก์แยกฟ้องเฉพาะจำเลยที่ให้การปฏิเสธออกเป็นจำนวนหนึ่งต่างหากจากจำนวนเดิม ซึ่งอธิบดีกรมอัยการอนุญาตให้ฟ้อง เมื่อจำเลยในคดีที่แยกฟ้องเบิกความว่า อธิบดี

กรมอัยการไม่ได้อนุญาตให้ฟ้องตนในจำนวนคดีที่แยกฟ้องนี้ ศาลย่อมมีอำนาจโดยพลการตั้งเรียกจำนวนคดีเดิมมาประกอบการพิจารณาได้

ฎีกาที่ ๕๘๖/๒๕๑๓ จำเลยถูกจำคุกในคดีอื่น แล้วมาถูกสอบสวนอีกคดีหนึ่งในระหว่างที่ยังต้องโทษจำคุกในคดีอื่นนั้น ถือว่าการสอบสวนคดีหลังไม่ได้มีการจับกุมจำเลย จึงไม่ต้องมีการมัดฟ้องคดีหลังนี้ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ แม้พนักงานสอบสวนจะเคยมัดฟ้องในคดีหลังนี้มาบ้าง ก็ไม่เป็นเหตุให้ต้องฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ ดังกล่าว

มาตรา ๘

ฎีกาที่ ๓๓๓/๒๕๐๖ จำเลยหลบหนีไปจากสถานที่ควบคุมในระหว่างที่ถูกคุมขังระหว่างสอบสวนใน ข้อหากระทำการอันเป็นคอมมิวนิสต์ ต่อมาจำเลยถูกจับในคดีหลบหนีจากสถานที่ควบคุมดังกล่าว แต่พนักงานสอบสวน มิได้ส่งตัวจำเลยไปฟ้องหรือขอฝากขังภายในกำหนด ๗๒ ชั่วโมงนับแต่จำเลยถูกจับ และผู้ว่าคดีเพ่งฟ้องจำเลยต่อศาลแขวงในคดีหลบหนีฯ นี้แล้ว ๓ เดือนเศษ แต่เมื่อได้ความว่า อธิบดีกรมอัยการได้อนุญาตให้โจทก์ฟ้องคดีหลบหนีฯ นี้แล้ว

โจทก์ก็มีอำนาจฟ้องได้ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ อธิบดีกรมอัยการอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ

มาตรา ๘

ฎีกาที่ ๑๕๗๒/๒๕๓๓ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๘ ให้อำนาจอธิบดีกรมอัยการอย่างกว้างขวาง ในอันที่จะพิจารณาเป็นราย ๆ ไปว่า คดีใดที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ เมื่อมีการจับตัวผู้ต้องหาแล้ว หากผู้ว่าคดีมีไต่ขึ้นฟ้องให้ทันภายใน ๗๒ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับก็ได้ หรือเมื่อพ้น ๗๒ ชั่วโมงแล้วมิได้ขอผลิตฟ้องก็ได้ อธิบดีกรมอัยการจะเห็นสมควรอนุญาตให้ฟ้องคดีนั้น ๆ หรือไม่ ดังนั้น คดีที่ไม่มีการขอผลิตฟ้องทั้ง ๆ ที่ระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตัวตลอดมานับแต่ถูกจับ แต่เมื่ออธิบดีกรมอัยการได้อนุญาตให้ฟ้องได้แล้ว ผู้ว่าคดีก็มีอำนาจฟ้องมาตรา ๘ ไม่ลบล้างอำนาจของอธิบดีกรมอัยการตามความในมาตรา ๘

มาตรา ๑๐

ฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๓๓ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงพระนครใต้พิพากษานั้น กรณีที่พนักงานสอบสวนและผู้ว่าคดีเห็นควรสั่งฟ้องต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๘ อันอยู่ในบังคับของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติชั้นอย่างหนึ่ง

ส่วนกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ว่าคดีสั่งไม่ฟ้อง ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๓๐ หรือ ๓๑ (ซึ่งความในมาตรา ๘ มิได้ครอบคลุมมาบังคับถึงด้วย อีกอย่างหนึ่ง)

กรณีที่พนักงานสอบสวนมีคำสั่งไม่ฟ้อง แล้วจำเลยมีประกันตัวไปนั้น ก็ย่อมไม่ต้องขอผลิตฟ้องต่อไป เมื่อพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการมอบหมายให้อ่านาไว้สั่งฟ้อง กรณีต้องบังคับตามมาตรา ๓๐ และ ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ หากตกอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๗ และ ๘ ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องโดยไม่ต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมอัยการ

ฎีกาที่ ๘๗/๒๕๐๖ ผู้รับฝากมีอำนาจเอาเงินที่รับฝากไปใช้จ่ายได้ และมีหน้าที่ต้องคืนเงินแก่ผู้ฝากให้ครบจำนวน ฉะนั้น การที่ผู้รับฝากจ่ายเงินให้จำเลยไปเพราะถูกจำเลยหลอกลวง ต้องถือว่าผู้รับฝากเป็นผู้เสียหาย ส่วนผู้ฝากไม่ใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจร้องทุกข์ เมื่อปรากฏว่าผู้รับไม่ได้ร้องทุกข์ ผู้ว่าคดีย่อมไม่มีอำนาจฟ้องในความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๓

มาตรา ๑๐

ฎีกาที่ ๓๐๑๐/๒๕๐๓ ศาลแขวงใต้สวนมูลฟ้องแล้ว ตั้งว่าคดีมีมูลฐานวิ่งราวทรัพย์ (ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลอาญา) อัยการได้รับสำนวนจากศาลแขวงแล้ว พิจารณาสั่งไม่ฟ้องข้อหาวิ่งราวทรัพย์

กองส่งฟ้องขอหาฐานลักทรัพย์ (ซึ่งเป็นคดีอยู่ในอำนาจศาลแขวง)
เช่นนี้ เมื่ออัยการฟ้องขอหาฐานลักทรัพย์ต่อศาลอาญา ศาลอาญา
จำต้องรับคดีไว้พิจารณาต่อไป

ฎีกาที่ ๘๗/๒๕๐๖ ผู้รับฝากมีอำนาจเอาเงินที่รับฝากไปใช้
จ่ายได้ และมีหน้าที่ต้องคืนเงินแก่ผู้ฝากให้ครบจำนวน ฉะนั้น การที่
ผู้รับฝากจ่ายเงินให้จำเลยไปเพราะถูกจำเลยหลอกลวง ต้องถือว่า
ผู้รับฝากเป็นผู้เสียหาย ส่วนผู้ฝากไม่ใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจร้องทุกข์
เมื่อปรากฏว่าผู้รับฝากไม่ได้ร้องทุกข์ ผู้ว่าคดีย่อมไม่มีอำนาจฟ้องใน
ความผิดฐานฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๓

มาตรา ๑๒

ฎีกาที่ ๖๖๑/๒๕๐๓ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง
พระนครได้พิพากษานั้น กรณีที่พนักงานสอบสวนและผู้ว่าคดีเห็นควร
สั่งฟ้องต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๘ อันอยู่ใน
บังคับของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ อย่างหนึ่ง ส่วนกรณี
ที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ว่าคดีสั่งไม่ฟ้อง ต้องปฏิบัติตามความใน
มาตรา ๑๐ หรือ ๑๑ (ซึ่งความในมาตรา ๘ มิได้ครอบคลุมมาบังคับ
ถึงด้วย อีกอย่างหนึ่ง)

กรณีที่พนักงานสอบสวนมีคำสั่งไม่ฟ้อง แล้วจำเลยมีประกัน
ตัวไปนั้น ก็ย่อมไม่ต้องขอผลิตฟ้องต่อไป เมื่อพนักงานอัยการซึ่ง
อธิบดีกรมอัยการมอบหมายให้อำนาจไว้สั่งฟ้อง กรณีนี้ต้องบังคับตาม
มาตรา ๑๐ และ ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ หากอยู่ใน
บังคับแห่งมาตรา ๗ และ ๘ ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องโดยไม่ต้อง
ขอรับอนุญาตจากอธิบดีกรมอัยการ

มาตรา ๑๔

ฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๐๒ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะ
พิจารณาพิพากษาได้นั้น ผู้ว่าคดีจะฟ้องด้วยวาจาก็ได้

ฎีกาที่ ๑๓๒๑/๒๕๐๒ คำฟ้องด้วยวาจานั้น กฎหมายบังคับ
ให้ศาลบันทึกไว้แต่ใจความแห่งคำฟ้อง เท่านั้น ซึ่งย่อมจะให้ปรากฏ
ข้อความที่กล่าวหาโดยพิศดาร เหมือนฟ้องด้วยลายลักษณ์อักษรไม่ได้
อยู่เอง ฉะนั้น จะกล่าวว่าใจความที่ศาลบันทึกไว้ไม่เข้าหลักเกณฑ์
เป็นความผิดได้ก็ต่อเมื่อปรากฏโดยชัดแจ้งจากใจความที่บันทึกไว้
นั้นเองว่าไม่เข้าหลักเกณฑ์ ถ้าเพียงแต่อาจจะเข้าหลักเกณฑ์ก็ได้ หรือ
ไม่เข้าก็ได้ ก็ต้องฟังยุติว่าได้เข้าหลักเกณฑ์เป็นความผิดแล้ว

คดีผิด พ.ร.บ. บำไม่ ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลแขวงเมื่อจำเลย
สารภาพ ผู้ว่าคดีนำมาฟ้องต่อศาลแขวงด้วยวาจา ศาลบันทึกใจความ

ห้องในแบบพิมพ์บันทึกคำฟ้อง ฯ ตามมาตรา ๒๐ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง ฯ ว่า จำเลยยังอาจตั้งโรงคำไม่แปรรูปเพื่อทำการจำหน่าย และมีไม่แปรรูปไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ดังนี้ ถือว่าจำเลยได้กระทำความผิดในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ที่รัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศตามกฎหมายแล้ว และไม่ผิดในครอบครองก็เป็นไม้ประเภทหวงห้ามด้วย ซึ่งไม่ใช่ใจความสำคัญ ศาลจึงไม่บันทึกไว้ ข้อหาตามคำฟ้องของโจทก์จึงเข้าหลักเกณฑ์เป็นความผิดตามกฎหมายที่โจทก์ขอให้ลงโทษแล้ว

บันทึกที่ว่า “จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา” ซึ่งเป็นคำพิมพ์ในแบบพิมพ์ ต้องถือว่าศาลได้สอบถามจำเลยแล้ว จึงเท่ากับศาลได้บันทึกคำให้การจำเลยตามที่สอบถามด้วยลายมือของศาลเหมือนกัน ย่อมมีผลใช้ได้ตามกฎหมายโดยสมบูรณ์ทุกประการ

ฎีกาที่ ๒๗๔/๒๕๐๓ คดีที่ฟ้องต่อศาลแขวงด้วยวาทา ศาลบันทึกไว้ว่า จำเลยได้ขั้บรณณตนผู้เสียหายล้มลงบาดเจ็บสาหัสรักษา ๔๕ วันหาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐ นั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า โจทก์ได้บรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับบาดเจ็บสาหัสแล้ว ศาลจึงบันทึกไว้เช่นนั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพศาลย่อมลงโทษจำเลยตามฟ้องได้

ฎีกาที่ ๒๐๒/๒๕๐๔ คำฟ้องต่อศาลแขวง แม้จะฟ้องด้วยวาทา โจทก์ก็ต้องแจ้งต่อศาลเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งจำเลยกระทำความผิดพอสมควร เท่าที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ดี ตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๑๙ ทั้งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้น่ากฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญามาใช้ด้วย ฉะนั้นคำฟ้องที่ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลแขวง จึงต้องกล่าวระบุให้ปรากฏสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ตามที่มีบทบังคับอยู่ในมาตรา ๑๙๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ความผิดอันเกิดจากการใช้เชืคนั้น เมื่อได้ระบุเลขที่ของเชืและชื่อธนาคารที่จำเลยส่งจ่ายอันเป็นมูลความผิดมาในฟ้องแล้ว แม้จะไม่ได้ระบุสถานที่ตั้งของธนาคารก็ตาม แต่โจทก์ก็ได้ระบุภูมิลาเนาของผู้ส่งจ่าย คือ จำเลยไว้ จึงพอถือได้ว่า ฟ้องโจทก์ได้ระบุสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จำเลยจะเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว

ฎีกาที่ ๙๕/๒๕๐๗ ฟ้องความผิดฐานแจ้งความเท็จตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๒ โดยไม่ได้ระบุว่า อาจทำให้ผู้ใดหรือประชาชนเสียหาย แม้อ่านคำบรรยายโดยทั่วไปก็ไม่อาจรู้ได้ และฟ้องความผิดฐานช่วยผู้อื่นเพื่อไม่ให้ต้องโทษตามประมวลกฎหมาย

อาญา มาตรา ๑๘๘ โดยไม่ได้ระบุว่า ช่วยโดยให้พยาน หรือ
ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใดเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม และตามคำ
บรรยายฟ้องก็ไม่อาจรู้ได้ว่า จำเลยกระทำการเพื่อไม่ให้ผู้ต้องหาถูก
จับกุม ฟ้องทั้งสองกรณี เป็นฟ้องไม่สมบูรณ์ เพราะขาดองค์แห่ง
ความผิด

ฎีกาที่ ๖๔๕/๒๕๐๘ ผู้ว่าคดีฟ้องด้วยวาทว่า จำเลยได้
ลักลอบนำขนสัตว์เข้าไปในเรือนจำ และมีไว้ในครอบครอง ๕๘๐ บาท
ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา
๓๗, ๓๘, ๔๕ วรรค ๓ และวิบบงกลาง ฯลฯ โดยไม่ได้แจ้งข้อความ
ต่อศาลว่า “เป็นการฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของเรือนจำ”
ด้วยนั้น ก็เป็นฟ้องที่สมบูรณ์แล้ว เพราะคำว่า “ลักลอบ” หมายถึง
นำขนสัตว์เข้าไปในเรือนจำเป็นการผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนระเบียบ
ข้อบังคับของเรือนจำอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นผิด

ฎีกาที่ ๑๘๕/๒๕๑๐ ฟ้องด้วยวาทนั้น ผู้ว่าคดีต้องบรรยาย
ข้อเท็จจริงให้ปรากฏครบถ้วนพอที่ศาลจะลงโทษตามกฎหมายที่ขอ
ประกอบด้วยข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับ เวลา สถานที่
และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้
และมาตราซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด ตามพระราช-

บัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๑๘ วรรค ๒ ด้วย และเป็นหน้าที่
ของศาลต้องถามผู้ต้องหา ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ ศาลจะ
บันทึกคำฟ้องให้ได้ใจความแห่งข้อหา เพื่อพิพากษาคดีต่อไป ถ้าคำ
ฟ้องที่ศาลบันทึกไว้นั้น ไม่ปรากฏว่าที่ขาดเงื่อนไข ๓๐ วันหาหยัน
ถึงศาลแล้ว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ ข้อใด ศาลย่อม
พิจารณาบันทึกคำฟ้องประกอบหลักฐานการฟ้องด้วยวาทและรายงาน
ชั้นสูตรบาดแปลท้ายฟ้องได้ เมื่อเห็นว่า ปรากฏข้อเท็จจริงพอที่จะ
พิจารณาพิพากษาลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐
ได้ ก็พิพากษาลงโทษไปได้

มาตรา ๒๐

ฎีกาที่ ๑๓๒๑/๒๕๐๒ คำฟ้องด้วยวาทนั้น กฎหมายบังคับ
ให้ศาลบันทึกไว้แต่ใจความแห่งคำฟ้องเท่านั้น ซึ่งย่อมจะให้ปรากฏ
ข้อความที่กล่าวหาโดยพิศดารเหมือนฟ้องด้วยลายลักษณ์อักษร ไม่ได้
อยู่เอง ฉะนั้น จะกล่าวว่าใจความที่ศาลบันทึกไว้ไม่เข้าหลักเกณฑ์
เป็นความผิดได้ก็ต่อเมื่อปรากฏโดยชัดแจ้งจากใจความที่บันทึกไว้นั้น
เองว่าไม่เข้าหลักเกณฑ์ ถ้าเพียงแต่อาจจะเข้าหลักเกณฑ์ก็ได้ หรือไม่
เข้าก็ได้ ก็ต้องฟังยุติว่าได้เข้าหลักเกณฑ์เป็นความผิดแล้ว

คดีนี้ พ.ร.บ. ป่าไม้ ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลแขวง เมื่อ
จำเลยรับสารภาพ ผู้ว่าคดีนำมาฟ้องต่อศาลแขวงด้วยวาจา ศาลบันทึก
ใจความฟ้องในแบบพิมพ์บันทึกคำฟ้อง ฯลฯ ตามมาตรา ๒๐ แห่ง
พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง ฯ ว่า จำเลยบังอาจตั้งโรงค้าไม้แปรรูปเพื่อ
ทำการจำหน่าย และมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหาทั้งนี้ ถือว่า จำเลยได้กระทำ
ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ที่รัฐมนตรีได้กำหนด และประกาศ
ตามกฎหมายแล้ว และไม้ที่มีไว้ในครอบครองก็เป็นไม้ประเภทหวงห้าม
ด้วย ซึ่งไม่ใช่ใจความสำคัญ ศาลจึงไม่บันทึกไว้ ข้อหาตามคำฟ้อง
ของโจทก์จึงเข้าหลักเกณฑ์เป็นความผิดตามกฎหมายที่โจทก์ขอให้
ลงโทษแล้ว

บันทึกที่ว่า “จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา” ซึ่งเป็น
คำพิมพ์ในแบบพิมพ์ ต้องถือว่าศาลได้สอบถามจำเลยแล้ว จึงเท่ากับ
ศาลได้บันทึกคำให้การจำเลยตามที่สอบถามด้วยลายมือของศาล
เหมือนกัน ย่อมมีผลใช้ได้ตามกฎหมายโดยสมบูรณ์ทุกประการ

ฎีกาที่ ๔๔๒/๒๕๐๕ คดีที่ผู้ว่าคดีฟ้องจำเลยด้วยวาจาต่อ
ศาลแขวง และจำเลยรับสารภาพศาลได้บันทึกคำฟ้อง คำรับสารภาพ
และทำคำพิพากษาไว้ในบันทึกฉบับเดียวกันตามพระราชบัญญัติจัด
ตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๐ นั้น บันทึกของศาลนี้ไม่เป็นคำฟ้องตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘

ตามบันทึกหลักฐานการฟ้องด้วยวาจาที่โจทก์ส่งศาลปรากฏ
ว่า จำเลยกระทำความผิดระหว่างวันที่ ๒๕ ถึง ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๐๓ แต่
ศาลได้บันทึกว่า จำเลยกระทำความผิดเมื่อระหว่างวันที่ ๒๕ ถึง ๓๐
กันยายน ๒๕๐๓ เป็นเรื่องผิดพลาดที่ศาลอาญาพลั้งเผลอ ซึ่งไม่เป็น
เหตุที่จะหยิบยกขึ้นอ้างว่า โจทก์ฟ้องผิดจากวันเป็นจริงได้

ฎีกาที่ ๒๗๓/๒๕๐๘ โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยยกเท้า
ซึ่งสวมรองเท้าจะถีบผู้เสียหาย แต่ไม่ได้บรรยายให้เห็นว่า
ถ้าจำเลยกระทำให้โดยตลอดแล้วจะเกิดผลอย่างไร ผลรวมตาอันจะ
เกิดขึ้นเพราะการถีบจะทำให้เกิดอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ หรือไม่
ไม่อาจเล็งเห็นได้ หากจำเลยกระทำให้โดยตลอดแล้วผลที่เกิดขึ้นไม่ถึง
กับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจแล้ว ความผิดนั้นก็เพียง
เพียงลงโทษ ผู้พยายามกระทำความผิดลงโทษไม่ต้องรับโทษ เมื่อ
ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยพยายามกระทำให้ผู้เสียหายเกิดอันตราย
แก่กายแล้ว ก็ลงโทษจำเลยตามฟ้องไม่ได้

การใช้เท้าจะถีบไม่เป็นอันตรายต่อจิตใจ เพราะอันตราย
ต่อจิตใจนั้น ต้องเป็นผลจากการทำร้ายแต่ความรู้สึกว่าถูกเหยียด
หยาม เจ็บใจ แค้นใจ เหล่านี้เป็นอารมณ์ หากใช้เป็นอันตรายต่อ
จิตใจไม่

ฎีกาที่ ๑๓๑๓/๒๕๓๐ ศาลแขวงบันทึกคำฟ้องด้วยว่าจำเลยเข้าไปในเขตอาคารเก็บรักษาทรัพย์สินแล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๔ ข้อหาเช่นนี้ย่อมหมายรวมถึงทั้งตัวอาคารและเขตของอาคารด้วย ซึ่งไม่ขัดพอที่จะเป็นมาตรฐานบุกรุก ตามมาตราที่โจทก์ฟ้องได้ และจำเลยก็ให้การว่าเข้าไปเดินอยู่ทลนภายในเขตอาคารเก็บสินค้าเท่านั้น ซึ่งแสดงว่าไม่ได้รับเต็มตามข้อหา จึงเป็นเรื่องที่ศาลแขวงต้องส่งคืนผู้ต้องหา ให้ผู้ว่าคดีรับไปดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ ที่ศาลแขวงพิพากษายกฟ้องทันทีนั้น เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้อง

ฎีกาที่ ๑๓๕๑/๒๕๓๐ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเล่นการพนันขอให้รับของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา และยื่นคำร้องว่าโต๊ะบิลเลียดไฟฟ้าของกลางไม่ใช่ของจำเลย เมื่อฟ้องของโจทก์ไม่ได้ระบุว่า โต๊ะบิลเลียดไฟฟ้าของกลางเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลย จึงถือได้ว่าจำเลยรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ทุกประการอยู่ศาลจะพิพากษาปรับของกลางหรือไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาล

ฎีกาที่ ๖๓๘/๒๕๓๐ ผู้ว่าคดีฟ้องว่าจำเลยพราดผู้เยาว์ จำเลยให้การรับสารภาพ ผู้เยาว์ได้ยื่นคำร้องต่อศาลว่า เหตุเกิดเนื่อง

จากถูกบิดาเลี้ยงดุด่าและไล่ตี จึงไปอาศัยจำเลยซึ่งรู้จักชอบพอก่อนจำเลยก็ได้อุปการะตลอดมา เมื่อผู้ว่าคดีไม่ตั้งใจสืบพยานหักล้างข้อเท็จจริงนี้ ศาลย่อมพิพากษาคดีไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในนั้นได้ ผู้ว่าคดีจะกลับมาขอให้ศาลสั่งให้รับตัวจำเลยคืนไป เพื่อดำเนินการต่อไปไม่ได้

(ศาลฎีกาว่า เมื่อโจทก์ฟ้องแล้ว และจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลย่อมทำคำพิพากษาได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๐ และขณะที่ยังอยู่ในอำนาจของศาลแล้วได้ปรากฏข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ โจทก์เองก็มีได้ขอให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นอย่างอื่น และโจทก์กลับแสดงไม่ตั้งใจสืบพยานเพื่อหักล้างข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในนั้นได้ โจทก์จะกลับมาขอให้ศาลสั่งให้โจทก์ รับตัวผู้ต้องหาคืน เพื่อดำเนินการต่อไปไม่ได้

จึงพิพากษายืนคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ และศาลชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้องโจทก์)

มาตรา ๒๒

ฎีกาที่ ๑๗๕/๒๕๓๑ ศาลแขวงพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยฟังว่าจำเลยไม่มีเจตนากระทำความผิดฐานบุกรุกและทำให้เสียทรัพย์สิน

เมื่อโจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตาม พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง ฯ พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๒๒

ฎีกาที่ ๔๘๘/๒๕๐๒ คดีศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาได้นั้น เมื่อศาลแขวงพิพากษาว่า จำเลยไม่ผิด ให้ยกฟ้อง โจทก์จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงต่อไปไม่ได้ ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๒

ฎีกาที่ ๓๓๕/๒๕๐๓ คำสั่งศาลอุทธรณ์ที่ส่งขึ้นตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้นที่ส่งไม่รับอุทธรณ์ในคดีอาญานั้น แม้ศาลชั้นต้นจะเป็นศาลแขวง คำสั่งของศาลอุทธรณ์ก็ยังไม่ถึงที่สุด ขอบที่จะฎีกาคัดค้าน คำสั่งของศาลอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ กรณีต้องด้วยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ

ฎีกาที่ ๓๓๗/๒๕๐๓ คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาและพิพากษาของศาลแขวง เมื่อศาลแขวงได้สอบสวนมูลฟ้องแล้ว พิจารณาว่าคดีโจทก์ไม่มีมูล ให้ยกฟ้อง โจทก์จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงไม่ได้ ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๒

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่บัญญัติว่า คำสั่งที่ว่าคดีไม่มีมูลโจทก์มีอำนาจอุทธรณ์ฎีกาได้นั้น เป็นบทบัญญัติถึงการได้สอบสวนมูลฟ้องซึ่งมิใช่คดีที่ต้องบังคับตามพระราชบัญญัติจัด

ตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๒ ดังกล่าวข้างต้น (ฎีกาที่ ๓๗๖/๒๕๐๓, ๓๕๕๖/๒๕๐๔)

ฎีกาที่ ๖๘๗-๖๘๘/๒๕๐๓ คดีอาญาอยู่ในอำนาจศาลแขวงพิจารณาพิพากษานั้น เมื่อศาลแขวงพิพากษายกฟ้องในข้อเท็จจริง แม้ศาลแขวงจะส่งรับอุทธรณ์ขึ้นมาทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็ชอบที่จะชี้ขาดเฉพาะปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น เพราะปัญหาข้อเท็จจริงยุติแล้ว

ฎีกาที่ ๒๑๑/๒๕๐๔ แม้ศาลพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้วว่ามีของกลางเป็นไม้หวงห้ามจำเลยมิได้เป็นความผิด และให้รับไม้ของกลางแล้วคดี เจ้าของไม้ย่อมใช้สิทธิตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๖ ขอคืนไม้ของกลาง โดยอ้างว่าไม่ใช่ไม้หวงห้ามได้ เพราะเจ้าของไม้ไม่มีโอกาสต่อสู้คดีกับโจทก์ คำพิพากษานั้นไม่มีผลผูกพันเจ้าของไม้

เมื่อเจ้าของไม้วางขอไม้ของกลางในกรณีเช่นนั้น แม้ศาลแขวงส่งยกคำร้อง ผู้ร้องก็ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่อยู่ในบังคับแห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๒ ที่ห้ามอุทธรณ์ข้อเท็จจริง

ฎีกาที่ ๖๑๐/๒๕๐๔ คดีที่ศาลแขวงพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลย แต่รอการลงโทษไว้ ซึ่งเข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลแขวง ฯ มาตรา ๒๒ (๒) ให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง
ได้นั้น ย่อมมีความหมายรวมถึงทั้งโจทก์ จำเลยมีสิทธิจะอุทธรณ์
มิได้หมายถึงให้สิทธิเฉพาะจำเลยที่จะอุทธรณ์ได้แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น

ฎีกาที่ ๑๑๖/๒๕๐๕ โจทก์ฟ้องในข้อหาต่างกระทงกันต่อศาล
แขวง แม้ข้อหากระทงหนึ่งซึ่งศาลแขวงพิพากษายกฟ้องจะยุติไป
เพราะต้องห้ามอุทธรณ์ข้อเท็จจริงก็ดี แต่ข้อหากระทงอื่นซึ่งไม่ต้อง
ห้ามอุทธรณ์ข้อเท็จจริง เพราะไม่ใช่คดีที่มีอัตราโทษอยู่ในอำนาจศาล
แขวงพิจารณาพิพากษา ก็หายุติตามไปด้วยไม่ได้ และศาลไม่จำเป็นต้อง
ฟังข้อเท็จจริงตามกระทงที่ยุติไปเพราะต้องห้ามอุทธรณ์ข้อเท็จจริง
ศาลอุทธรณ์จึงต้องพิจารณาข้อเท็จจริง แล้วพิพากษาในกระทงอื่นที่
ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ข้อเท็จจริงนั้น ต่อไป

ฎีกาที่ ๑๓๗๐/๒๕๐๕ การวินิจฉัยว่า คำแจ้งความของ
จำเลยที่ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนเป็นการสุจริตใจหรือไม่นั้น เป็น
ปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
แขวง ฯ มาตรา ๒๒

ฎีกาที่ ๑๘๗๓/๒๕๐๕ ในคดีอาญา เมื่อโจทก์สืบพยาน
หมดแล้ว อยู่ระหว่างสืบพยานจำเลย โจทก์ยื่นคำร้องขอพิสูจน์พยาน
จำเลยที่เบิกความไปแล้ว โดยอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ-

แพ่ง มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๘๘ วรรคท้าย ประกอบด้วยประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๕ ศาลชั้นต้นสั่งชี้ขาดใน
ปัญหาที่โจทก์จะพิสูจน์พยานจำเลยว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ห่างไกล
ต่อประเด็นแห่งคดี จึงไม่อนุญาต การที่ศาลชั้นต้นสั่งเช่นนี้ ก็โดย
พิจารณาจากข้อเท็จจริง มิใช่เป็นการพิจารณาในข้อกฎหมาย เมื่อ
เป็นคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ถึงหากโจทก์จะขอ
สืบพยานพิสูจน์พยานจำเลยได้ โจทก์ก็อุทธรณ์ฎีกาเพื่อขอสืบพยาน
พิสูจน์พยานจำเลยไม่ได้อยู่นั่นเอง

ฎีกาที่ ๑๐๔๕/๒๕๐๖ พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๑๗
มาตรา ๘ วรรค ๓ บัญญัติว่า ในทางที่ไม่ใช่ทางแยก ห้ามไม่ให้
เลี้ยวตัดหน้ารถยนต์หรือรถรางที่กำลังแล่นในระยะน้อยกว่าสิบห้าเมตร

การที่จำเลยเลี้ยวรถจะเข้าทางแห่งหนึ่ง ตัดหน้ารถจักรยาน-
ยนต์ที่โจทก์ขับข้ามข้างหลัง ภายในระยะ ๗-๘ เมตร จะถือว่า
จำเลยฝ่าฝืนบทกฎหมายมาตรานี้ ทำให้โจทก์บาดเจ็บสาหัสโดย
ประมาทตามอุทธรณ์ของโจทก์หรือไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย

ฎีกาที่ ๑๘๕-๑๘๖/๒๕๐๗ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาล
แขวงพิจารณาพิพากษานั้น เมื่อศาลแขวงพิพากษายกฟ้องในข้อเท็จ
จริง ข้อเท็จจริงในคดีนั้นย่อมยุติ การวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์จะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลแขวงวินิจฉัยมา ถ้าข้อเท็จจริงตามที่ศาลแขวงฟังมายังไม่พอเพียงแก่การวินิจฉัยข้อกฎหมาย ศาลอุทธรณ์มีอำนาจส่งย้อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงนั้น เพื่อที่ศาลอุทธรณ์นำมาประกอบการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายต่อไปได้ตามแต่จะเห็นสมควรแก่กรณี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๓ (๓) ข. ศาลอุทธรณ์จะวินิจฉัยแสวงหาข้อเท็จจริงนั้นเสียเองย่อมไม่ขัดกับด้วยวิธีพิจารณา

ฎีกาที่ ๓๘/๒๕๐๘ คดีที่ศาลแขวงได้ส่งมูลฟ้องแล้วลงว่า คดีไม่มีมูลนั้น อุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่าศาลควรประทับฟ้องไว้ฟังข้อเท็จจริงต่อไปนั้น เป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง

ส่วนข้อที่โจทก์จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๐ วรรค ๑ ได้หรือไม่นั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมาย

ฎีกาที่ ๘๓๓/๒๕๐๘ ระบุอุปราชประติษฐานของโจทก์จำเลยเป็นอย่างไร เป็นที่ร่วมกันข้อเท็จจริงอื่นก็ไม่ได้แย้งกัน คงมีปัญหาเพียงว่า จะถือได้หรือไม่ว่า จำเลยได้เอาอุปราชประติษฐานของบรรดาของโจทก์มาใช้กับสินค้าของจำเลย เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้า

ของโจทก์ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย (เทียบฎีกาที่ ๑๖๘/๒๕๑๓ เรื่องเขียนเครื่องหมายการค้า)

ฎีกาที่ ๑๕๕/๒๕๐๘ ศาลชั้นต้นเห็นว่า โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานนำสืบพาดพิงว่า จำเลยที่ ๓ ได้เกี่ยวข้องกับกรวยยกข้อสัญญาใช้เงินที่โจทก์ฟ้อง ดังนั้น เท่ากับฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๓ ไม่ได้กระทำการตามที่โจทก์ฟ้อง ดังนั้น อุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่า ศาลชั้นต้นได้ลงว่า คดีมีมูลสำหรับจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ มูลคดีที่โจทก์กล่าวหาในฟ้องเป็นความผิดฐานเดียวกัน ฉะนั้น การกระทำของจำเลยทั้ง ๓ เป็นกรณีเดียวกัน จึงเข้าข้อกฎหมายในเหตุลักษณะคดี คดีของโจทก์ต้องมีมูลทั้ง ๓ คนนั้น จึงเป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง

ข้อที่ว่า ตัวสัญญาใช้เงินไม่ใช่ตัวใช้เงินธรรมดา แต่เป็นตัวมีเงื่อนไขให้หักเงินค่าจ้างจากผลงานขอใช้เงินตามตัวได้ ซึ่งจำเลยก็ทราบดี เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง

ข้อที่ว่า เท่าที่โจทก์นำพยานบุคคลและพยานเอกสารเข้าสืบต่อศาล พอฟังได้ว่า ในชั้นได้ส่งมูลฟ้องว่าคดีโจทก์มีมูล ก็เป็นการแย้งข้อเท็จจริง

ฎีกาที่ ๘๖๘/๒๕๑๒ ในกรณีที่ศาลแขวงพิพากษายกฟ้อง โจทก์ย่อมอุทธรณ์คดีค้านคำพิพากษานั้น ในปัญหาข้อเท็จจริงไม่ได้

ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความ
อาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๒๒

อุทธรณ์ที่ว่าออกตัวสัญญาใช้เงินให้ยืดยาวไปเป็นหลักประกัน
การเบิกเงินล่วงหน้าตามสัญญา มิได้ออกให้เพื่อการอย่างอื่น เป็น
การอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง

อุทธรณ์คัดค้านในข้อที่ศาลชั้นต้นมิได้ยกขึ้นวินิจฉัยให้เป็นผล
อย่างไรแก่คดี เป็นอุทธรณ์คัดค้านที่นอกประเด็นไม่ชอบจะรับไว้
พิจารณา

ฎีกาที่ ๑๖๘๘/๒๕๑๒ คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้อง
โจทก์ โดยฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยร่วมกันจัดพิมพ์หนังสือออกโฆษณา
จริง แต่ข้อความนั้นไม่ใช่เรื่องตู่กันเจ้าพนักงานหรือศาลหรือละเมิด
อำนาจศาล จำเลยอุทธรณ์ว่า จำเลยไม่ได้ร่วมกันจัดพิมพ์หนังสือ
หมิ่นประมาทตามฟ้อง และฟังโจทก์เคลือบคลุมนั้น ถือว่าเป็นอุทธรณ์
ในข้อเท็จจริง ต้องห้ามอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๒๒
ส่วนที่อุทธรณ์ว่าฟ้องเคลือบคลุมนั้น ไม่เป็นสารแก้คดีอันควรรับไว้
วินิจฉัย

ฎีกาที่ ๑๖๒๒/๒๕๑๓ ศาลแขวงพิพากษายกฟ้อง โดยฟังว่า
จำเลยไม่มีเจตนากระทำความผิด โจทก์อุทธรณ์ว่า พฤติการณ์ของ
จำเลยถือว่าจำเลยมีเจตนาทุจริต และว่าศาลตีความเจตนาของจำเลย
โดยไม่ชอบ ดังนี้ เป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงที่ศาลแขวงรับฟัง จึงต้อง
ห้ามมิให้อุทธรณ์

มาตรา ๒๒ ทวิ

ฎีกาที่ ๓๖๐/๒๕๐๘ ผู้พิพากษาผู้พิจารณาตัดสินคดีในศาลแขวง
ได้มีคำสั่งในคดีซึ่งต้องห้าม อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราช-
บัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ ว่า “รับเป็นอุทธรณ์โจทก์ร่วมสำเนาให้
จำเลยภายใน ๗ วัน” เพียงเท่านั้นยังไม่ถือว่า ผู้พิพากษานั้นได้มี
คำสั่งอนุญาตให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เพราะในคำสั่งนั้นมิได้
ชี้แจงแสดงเหตุผลว่า ข้อความที่ตัดสินเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาล
อุทธรณ์ และมีคำสั่งอนุญาตให้อุทธรณ์ได้

คำสั่งคำร้องที่ ๒๗๓/๒๕๐๘ เมื่อผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ไม่รับรองให้ฎีกา คู่ความจะอุทธรณ์คำสั่งให้ศาลฎีกาสั่งให้รับรอง
หาได้ไม่

ฎีกาที่ ๕๖๘/๒๕๓๑ จำเลยต้องคำพิพากษาของศาลชั้นต้น
ลงโทษปรับ ๕๐ บาท กระทงหนึ่ง ๕๐๐ บาทอีกกระทงหนึ่ง ซึ่งแต่
ละกระทงไม่เกิน ๕๐๐ บาท คดีของจำเลยจึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์
ในปัญหาข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี
ความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๓๖

อุทธรณ์เกี่ยวกับดุลพินิจของศาลชั้นต้น ในเรื่องซึ่งน้ำหนัก
คำพยานโจทก์มิใช่เป็นอุทธรณ์เกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

ฎีกาที่ ๘๖๓/๒๕๓๑ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดทาง
แพ่งหรือทางอาญาเป็นปัญหาข้อกฎหมาย

ศาลชั้นต้นเห็นว่าการติดต่อระหว่างผู้เสียหายเป็นการซื้อเชื่อ
ชนิดพิเศษผิดกับการซื้อเชื่อธรรมดา และทำให้จำเลยได้กรรมสิทธิ์
โจทก์ร่วมอุทธรณ์ว่าไม่เป็นการซื้อเชื่อ' และจำเลยไม่ได้กรรมสิทธิ์
ถือว่าเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (www.library.coj.go.th)

ศาลพลเรือนซึ่งเป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ

๑. ศาลทหารกรุงเทพ ฯ ได้แก่

ศาลอาญา ศาลจังหวัดมีนบุรี ศาลจังหวัดนครปฐม ศาลจังหวัดนนทบุรี ศาลจังหวัดปทุมธานี ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ศาลจังหวัดสมุทรปราการ ศาลจังหวัดสมุทรสาคร ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ศาลจังหวัดเพชรบุรี ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ศาลจังหวัดราชบุรี ศาลจังหวัดกาญจนบุรี ศาลจังหวัดสมุทรสงคราม ศาลจังหวัดสระบุรี ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศาลจังหวัดลพบุรี ศาลจังหวัดชัยนาท ศาลจังหวัดสิงห์บุรี และศาลจังหวัดอ่างทอง

๒. ศาลมณฑลทหารบกที่ ๒ ได้แก่

ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ศาลจังหวัดจันทบุรี ศาลจังหวัดชลบุรี ศาลจังหวัดตราด ศาลจังหวัดระยอง ศาลจังหวัดปราจีนบุรี ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี และศาลจังหวัดนครนายก

๓. ศาลมณฑลทหารบกที่ ๓ ได้แก่

ศาลจังหวัดขอนแก่น ศาลจังหวัดมหาสารคาม ศาลจังหวัด-

เลย ศาลจังหวัดนครราชสีมา ศาลจังหวัดชัยภูมิ ศาลจังหวัดภูเขียว ศาลจังหวัดสุรินทร์ ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ศาลจังหวัดอุดรธานี ศาลจังหวัดหนองคาย ศาลจังหวัดนครพนม และศาลจังหวัดสกลนคร

๔. มณฑลทหารบกที่ ๔ ได้แก่

ศาลจังหวัดนครสวรรค์ ศาลจังหวัดกำแพงเพชร ศาลจังหวัดอุทัยธานี ศาลจังหวัดพิจิตร ศาลจังหวัดตาก ศาลจังหวัดแม่สอด ศาลจังหวัดพิจิตร ศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ ศาลจังหวัดหล่มสัก ศาลจังหวัดสุโขทัย ศาลจังหวัดสวรรคโลก ศาลจังหวัดอุตรดิตถ์ ศาลจังหวัดน่าน และศาลจังหวัดแพร่

๕. ศาลมณฑลทหารบกที่ ๕ ได้แก่

ศาลจังหวัดชุมพร ศาลจังหวัดหลังสวน ศาลจังหวัดระนอง ศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ศาลจังหวัดไชยา ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ศาลจังหวัดปากพนัง ศาลจังหวัดกระบี่ ศาลจังหวัดตรัง ศาลจังหวัดพังงา ศาลจังหวัดตะกั่วป่า ศาลจังหวัดพัทลุง

ศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลจังหวัดสงขลา ศาลจังหวัดนราธิวาส ศาลจังหวัด-
ปัตตานี ศาลจังหวัดยะลา ศาลจังหวัดเบตง และศาลจังหวัดสตูล

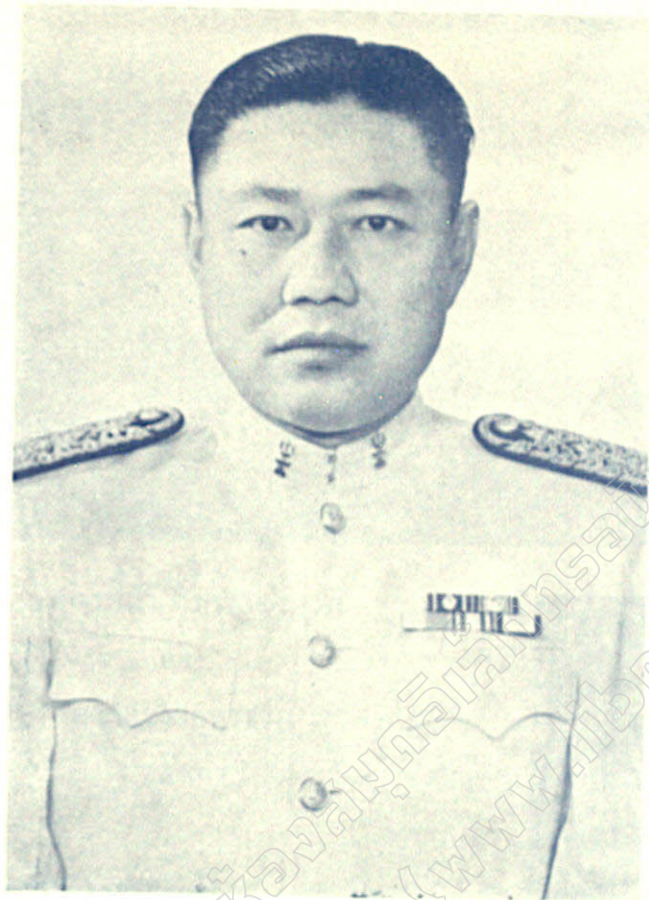
๖. ศาลมณฑลทหารบกที่ ๖ ได้แก่

ศาลจังหวัดชัยเอ็ด ศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ศาลจังหวัดอุบล-
ราชธานี ศาลจังหวัดยโสธร และศาลจังหวัดศรีสะเกษ

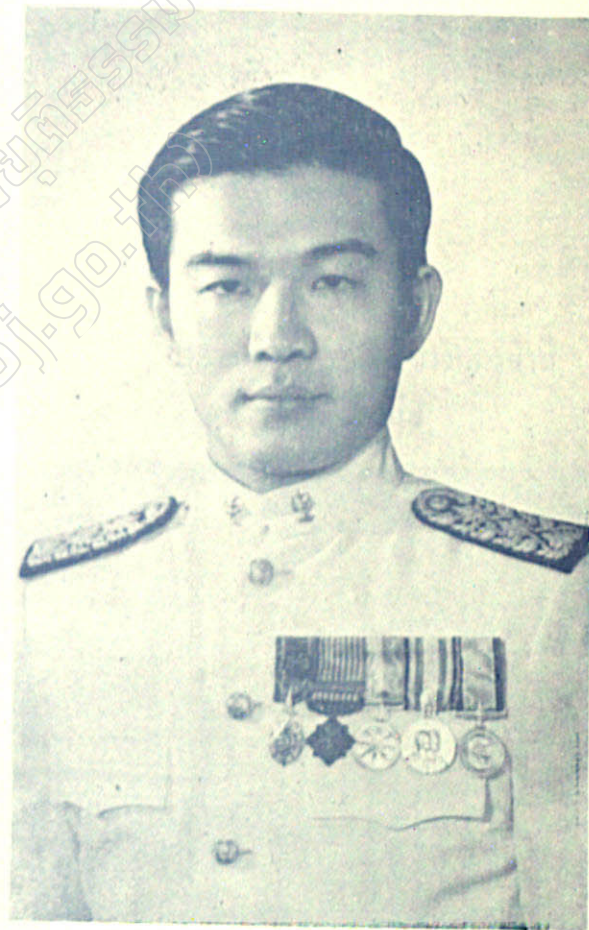
๗. ศาลมณฑลทหารบกที่ ๗ ได้แก่

ศาลจังหวัดเชียงราย ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ศาลจังหวัด-
แม่ฮ่องสอน ศาลจังหวัดแม่สะเรียง ศาลจังหวัดลำพูน และศาล
จังหวัดลำปาง

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coj.go.th)

นายสุนทร จันทระศักดิ์
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงอุดรธานี

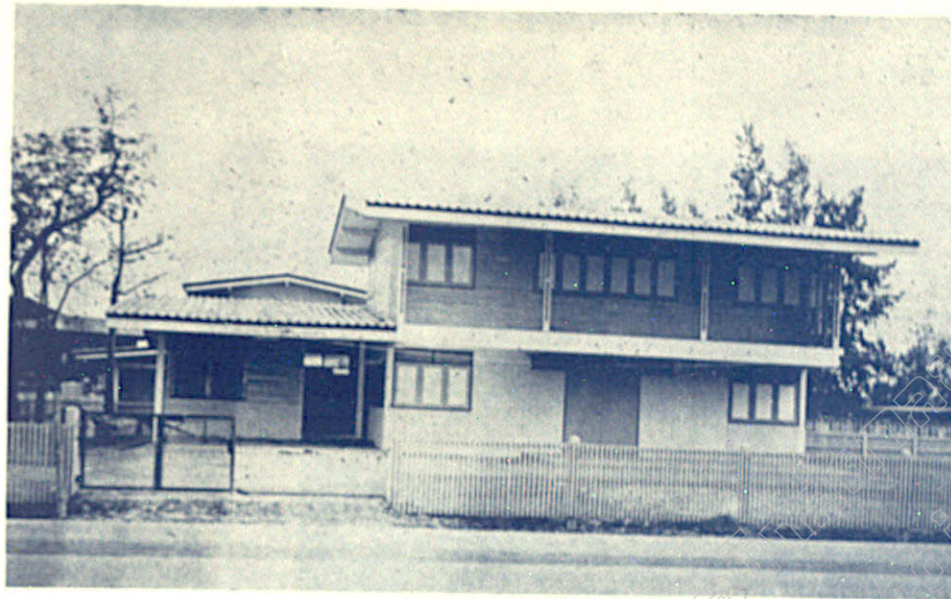
นายคงศักดิ์ วังรงค์ศักดิ์
ผู้พิพากษาศาลแขวงอุดรธานี

อาคารที่ทำการศาลจังหวัด
และ
ศาลแขวงอุตรธานี
(หลังเก่า)

อาคารที่ทำการศาลแขวงอุตรธานี
(หลังใหม่)

บ้านพัก ผู้พิพากษา
หัวหน้าศาลแขวงอุดรธานี

บ้านพัก ผู้พิพากษา
ศาลแขวงอุดรธานี

บ้านพักอาศัยของอัครราช

ทำเนียบ

ศาลแขวงอุดรธานี

(ตั้งแต่เริ่มเปิดทำการศาลแขวง วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๐)

พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๑

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายเจริญ อมะวัณ
ผู้พิพากษา	นายสมคิด ณ นคร
จำศาล	(ว่าง)

พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายสำราญ ภูแก้ว
ผู้พิพากษา	นายสำนอง โชติเชย
จำศาล	(ว่าง)

พ.ศ. ๒๕๐๒ - ๒๕๐๓

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายเกษ ศิริตม
ผู้พิพากษา	นายโสภณ รตนากว
จำศาล	(ว่าง)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายพัลลภ สังโฆบล
ผู้พิพากษา	นายสำนอง โชติเชย
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๐๔

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายสำราญ ภูแก้ว
ผู้พิพากษา	นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
จำศาล	(ว่าง)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายพัลลภ สังโฆบล
ผู้พิพากษา	นายพนม พ่วงภิญโญ
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๑๐

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายจำรัส ทัพแสง
ผู้พิพากษา	นายสุเมธ สุกวิชาติอนุพุดธิ
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๑๓

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายเพียร สุมิระ
ผู้พิพากษา	นายนสมศักดิ์ วงศ์ยืน
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๑๑

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายเผด็จม สถานสถิตย์
ผู้พิพากษา	นายเพ็ง เพ็งนิต
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๑๔

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายสุนทร จันทร์ศักดิ์
ผู้พิพากษา	นายคงศักดิ์ จักรวงศ์ศักดิ์
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๑๒

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายเพียร สุมิระ
ผู้พิพากษา	นายเพ็ง เพ็งนิต
จำศาล	นายหนูพันธ์ วิจารณ์ณรงค์

พ.ศ. ๒๕๑๕

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	นายสุนทร จันทร์ศักดิ์
ผู้พิพากษา	นายคงศักดิ์ จักรวงศ์ศักดิ์
จำศาล	(ว่าง)

ข้าราชการศาลแขวงอุดรธานีในปัจจุบัน

นายสุนทร จันทรศักดิ์

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

นายคงศักดิ์ วัชรคงศักดิ์

ผู้พิพากษา

นายไมตรี ศรีพรรณ

เสมียนพนักงาน

นางสว่างจิต เมลาณนท์

”

นายจินดา สุระอุดร

นักการ

นายคำมี บัวสิงห์

การโรง

ศาลแขวงอุดรธานี

กรรมการตรวจการก่อสร้าง

งบประมาณค่าก่อสร้าง ๘๖๔,๘๘๐ บาท

เริ่มก่อสร้าง วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๔

ก่อสร้างเสร็จ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๕

ฯ พณฯ หลวงจํารูญเนติศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม ประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๔

นายบัญญัติ สุชีวะ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ประธาน
ในพิธีเปิดอาคาร เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕

นายแถม สุธิตินท์

นายจิตร เทพพิทักษ์

นายเพียร สมิระ

นายสุนทร จันทร์ศักดิ์

นายสมศักดิ์ วงศ์ยืน

นายคงศักดิ์ จักรวงศ์ศักดิ์

นายสุพจน์ นาคะพินอ

นายทองจุล สิงห์กุล

นายสถิตย สวรรค์ตัน

อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๔

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงอุดรธานี

ผู้พิพากษาศาลแขวงอุดรธานี

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง

นายช่างเอกกรมโยธาเทศบาล

นายช่างโทกรมโยธาเทศบาล

ผู้ควบคุมการก่อสร้าง

บริษัท เจียกเจิม จำกัด ผู้รับเหมาทำการก่อสร้าง

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coj.go.th)